

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 160

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam

2010. június 19.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
II Közlemények		
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK		
Európai Bizottság		
2010/C 160/01	A Bizottság közleménye a bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági rendszer keretében alkalmazható önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről ...	1
2010/C 160/02	A Bizottság közleménye a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók európai uniós fenntarthatósági rendszerének gyakorlati végrehajtásáról és a bioüzemanyagokra vonatkozó számítási szabályokról	8
2010/C 160/03	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business) ⁽¹⁾	17
IV Tájékoztatások		
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK		
Európai Bizottság		
2010/C 160/04	Euro-átváltási árfolyamok	18

HU

 Ár:
3 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2010/C 160/05	Döntés az ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA esetében végrehajtandó reorganizációs intézkedésről (Közzététel a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének megfelelően) 19
---------------	---

V Hirdetmények

A KÖZÖS KERESKEDELEMPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2010/C 160/06	Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról 20
---------------	---

EGYÉB JOGI AKTUSOK

Európai Bizottság

2010/C 160/07	Értesítés azon személyek, jogalanyok és szervezetek számára, akikkel és amelyekkel az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 423/2007/EK tanácsi rendelet 7. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett listák kiegészülnek az 532/2010/EU bizottsági rendelet alapján 27
---------------	--

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A Bizottság közleménye a bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági rendszer keretében alkalmazható önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről

(2010/C 160/01)

1. BEVEZETÉS

2009-ben az Európai Unió világviszonylatban is egyedülálló hatályú és színvonalú, kötelező erejű fenntarthatósági rendszert vezetett be. E rendszer bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumait a megújulóenergia-irányelv⁽¹⁾ állapítja meg. Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv⁽²⁾ hasonló jellegű kritériumokat rögzít a bioüzemanyagok tekintetében. E követelmények mind az EU-ban előállított, mind a behozott bioüzemanyagokra/folyékony bio-energiahordozókra vonatkoznak. A tagállamok felelősek annak biztosításáért, hogy a bioüzemanyagoknak/folyékony bio-energiahordozóknak a megújulóenergia-irányelv, az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv, a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi irányelv⁽³⁾ és a személygépjárművek szén-dioxid-kibocsátásáról szóló rendelet⁽⁴⁾ alkalmazásában⁽⁵⁾ történő figyelembevételkor a gazdasági szereplők teljesítsék a fenntarthatósági kritériumokat. A gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív terhek enyhítése céljából a fenntarthatósági rendszer a következő két eszközt tartalmazza:

1. Lehetőséget biztosít arra, hogy a fenntarthatósági kritériumok egy részének vagy összességének teljesülését elismert „önkéntes rendszerek”, illetve „két- vagy többoldalú megállapodások” révén lehessen bizonyítani; és
2. Lehetőséget biztosít arra, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésére vonatkozó fenntarthatósági kritérium teljesülését az irányelvben rögzített „alapértelmezett értékek” révén lehessen bizonyítani.

1. táblázat: Az e közleményben említett cikkek és mellékletek

Megújulóenergia-irányelv	Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv
17. cikk: A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumok	7b. cikk: A bioüzemanyagok fenntarthatósági kritériumai

A Bizottság dönthet arról, hogy a fenntarthatósági kritériumokra vonatkozóan az önkéntes rendszerekben, illetve az Unió által megkötött két- vagy többoldalú megállapodásokban szereplő adatokat megbízhatónak tekinti-e. A Bizottság továbbá alapértelmezett értékeket rendelhet a bioüzemanyagok/folyékony bio-energiahordozók előállítására szolgáló új módszerekhez, illetve aktualizálhatja a meglévő értékeket. E közlemény azt vázolja fel, hogy a Bizottság hogyan kívánja végrehajtani a határozatok alapjául szolgáló feladatait. A közlemény emellett a tagállamok, a harmadik országok, a gazdasági szereplők és a nem kormányzati szervezetek számára egyaránt értékes információkkal szolgál.

E közleménnyel párhuzamosan a Bizottság közleményt fogadott el a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók európai uniós fenntarthatósági rendszerének gyakorlati végrehajtásáról és a bioüzemanyagokra vonatkozó számítási szabályokról⁽⁶⁾, amelynek célja, hogy elősegítse a fenntarthatósági rendszer következetes végrehajtását.

E közlemény számuk alapján hivatkozik a megújulóenergia-irányelv egyes cikkeire. Az alábbi táblázat azt mutatja be, hogy a megújulóenergia-irányelv mely rendelkezései feleltethetők meg az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv bioüzemanyagokra vonatkozó rendelkezéseinek. Amikor e közlemény „az irányelvre” utal, akkor a megújulóenergia-irányelvről van szó. Amennyiben az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv is tartalmaz a megújulóenergia-irányelvben szereplőknek megfelelő rendelkezéseket, akkor „az irányelv” mindkét irányelvet jelenti.

⁽¹⁾ A 2009/28/EK irányelv.⁽²⁾ A 2009/30/EK irányelvvel módosított 98/70/EK irányelv.⁽³⁾ További részletek: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm⁽⁴⁾ HL C 82., 2008.4.1., 1. o.⁽⁵⁾ A 443/2009/EK rendelet.⁽⁶⁾ Lásd e Hivatalos Lap 8 oldalát.

Megújulóenergia-irányelv	Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv
18. cikk: A bioüzemanyagokra és egyéb folyékony bio-energiához tartozó hordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése	7c. cikk: A bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése
19. cikk: A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó hordozók üvegházhatású gázokra gyakorolt hatásának kiszámítása	7d. cikk: A bioüzemanyagok teljes életciklusra számított üvegházhatású gázkibocsátásának kiszámítása
24. cikk: Átláthatósági platform ⁽¹⁾	nincs ⁽²⁾
25. cikk: Bizottságok	nincs
V. melléklet: Szabályok a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiához tartozó hordozók és azok fosszilisüzemanyag-komparátorai által az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításához	IV. melléklet: A bioüzemanyagokból származó, teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátás kiszámítására vonatkozó szabályok

⁽¹⁾ A következő internetes oldalon érhető el: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

⁽²⁾ Ha egy dokumentum az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv szempontjából is releváns, azt a Bizottság az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv internetes oldalán is közzé kívánja tenni.

2. ÖNKÉNTES RENDSZEREK

A gazdasági szereplők kötelesek igazolni a tagállamok felé, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületekre és a jelentős kötöttszénkészletekkel rendelkező földterületekre vonatkozó fenntarthatósági kritériumokat ⁽¹⁾ teljesítették ⁽²⁾. Ezt háromféleképpen tehetik meg:

1. Ha az egyes tagállamok által előírt módon eljuttatják az illetékes nemzeti hatóságok részére a szükséges információkat („nemzeti rendszer”) ⁽³⁾;
2. A Bizottság által e célra elismert „önkéntes rendszer” alkalmazása révén ⁽⁴⁾;
3. A harmadik országokkal kötött és a Bizottság által e célra elismert két- vagy többoldalú megállapodásokban foglalt feltételeknek megfelelően ⁽⁵⁾.

Az önkéntes rendszereknek az irányelvben szereplő fenntarthatósági kritériumok egy részére vagy összességére ki kell terjedniük ⁽⁶⁾. Emellett a fenntarthatóságot érintő olyan egyéb kérdéseket ⁽⁷⁾ is magukba foglalhatnak, amelyekre az irányelv kritériumai nem terjednek ki ⁽⁸⁾.

A Bizottság egy önkéntes rendszer elismertetésére irányuló kérelem beérkezésekor értékeli, hogy a rendszer teljesíti-e a vonatkozó követelményeket. A következő rész ezt az értékelési eljárást mutatja be.

⁽¹⁾ 17. cikk, (2)–(5) bekezdés.

⁽²⁾ 18. cikk, (1) bekezdés.

⁽³⁾ 18. cikk, (3) bekezdés.

⁽⁴⁾ 18. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés és 18. cikk, (7) bekezdés.

⁽⁵⁾ 18. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés és 18. cikk, (7) bekezdés.

⁽⁶⁾ Az önkéntes rendszereknek a mezőgazdasági és ökológiai állapotra vonatkozó követelményekkel és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott szabványokkal kapcsolatos kritériumokra nem kell kiterjedniük (17. cikk, (6) bekezdés). Vö. a fenntarthatósági rendszer gyakorlati megvalósításáról szóló közlemény 2.2. szakasza.

⁽⁷⁾ Ezek között szerepelhetnek például a 18. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett kérdések.

⁽⁸⁾ A tagállamok azonban nem tehetik azt meg, hogy a fenntarthatóságot érintő olyan egyéb kritériumokat azzal a céllal illesztik be egy önkéntes rendszerbe, hogy később arra való hivatkozással tagadják meg egyes bioüzemanyagok/folyékony bio-energiához tartozó hordozók figyelembevételét, hogy nem teljesítik az adott kritériumot, miközben az irányelvben rögzített kritériumokat teljesítik.

2.1. Az értékelési és elismerési eljárás

A rendszerek értékelésekor a Bizottság a következőképpen kíván eljárni:

- Az elismertetésre irányuló kérelem beérkezésekor haladéktalanul elindítja az értékelési eljárást,
- A rendszerek értékelését eredetüktől függetlenül végzi (azaz az értékelés nem függ attól, hogy a rendszert kormány vagy magánszervezet dolgozta-e ki),
- A rendszerek értékelésekor nem veszi figyelembe, hogy a tárgyakat képező alapanyag típusra, területre stb. már létezik-e egyéb elismert rendszer,
- A rendszerek értékelését az irányelvben szereplő fenntarthatósági kritériumok ⁽⁹⁾ és a következő szakaszban bemutatott értékelési és elismerési követelmények alapján végzi,
- Megvizsgálja, hogy egy rendszer szolgálhat-e megbízható információforrással olyan egyéb fenntarthatósági kérdések ⁽¹⁰⁾ vonatkozásában, amelyekre az irányelvben szereplő fenntarthatósági kritériumok nem terjednek ki ⁽¹¹⁾.

Amennyiben az értékelés során bebizonyosodik, hogy egy rendszer teljesíti az irányelvben szereplő fenntarthatósági kritériumokat, valamint az értékelési és elismerési követelményeket, a Bizottság a következőképpen kíván eljárni:

- Elindítja a bizottsági határozat elfogadásához vezető eljárást ⁽¹²⁾,

⁽⁹⁾ A kérelmet benyújtó szervezeteknek jelezniük kell, hogy a 17. cikk (2)–(5) bekezdésében említett kritériumok (vagy azok vonatkozásai) közül melyikre, illetve a 18. cikk (3) bekezdésében említett készülő bizottsági határozatban szereplő információk közül melyikre kéri az elismertetést.

⁽¹⁰⁾ Vö. 18. cikk (4) bekezdés, második albekezdés. A kérelmet benyújtó szervezeteknek jelezniük kell, hogy az általuk benyújtott rendszer kiterjed-e a felsorolt tényezőkre.

⁽¹¹⁾ A lehetőségek függvényében előfordulhat, hogy a Bizottság ezt nem végzi el azonnal, azonban mindenkor erre törekszik.

⁽¹²⁾ Az eljárásban részt vesz a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozó hordozók fenntarthatóságával foglalkozó bizottság, amely az irányelv 25. cikkének (2) bekezdése alapján jött létre.

- A rendszerek elismerését eredetüktől függetlenül végzi (azaz az elismerés nem függ attól, hogy a rendszert kormány vagy magánszervezet dolgozta-e ki),
- A rendszerek elismerésekor nem veszi figyelembe, hogy a tárgyakat képező alapanyag típusra, területre stb. már létezik-e egyéb elismert rendszer,
- Általános szabályként a rendszereket legfeljebb öt éves időszakra ismeri el ⁽¹⁾,
- A határozatban rögzíti, hogy az adott rendszer az irányelvben szereplő fenntarthatósági kritériumok mely részére (részeire) terjed ki,
- A határozatban rögzíti, hogy a rendszer mely egyéb fenntarthatósági kérdések tekintetében tartalmaz megbízható adatokat ⁽²⁾,
- Miután a határozatot közzétették a Hivatalos Lapban, arra a Bizottság átláthatósági platformján is utalást tesz.

Amennyiben az értékelés során bebizonyosodik, hogy egy rendszer nem teljesíti a követelményeket, a Bizottság erről tájékoztatja az adott kérelmet benyújtó szervezetet.

A Bizottság kéri, hogy ha egy önkéntes rendszerben – annak elismerését követően – olyan változásokat hajtanak végre, amelyek befolyásolhatják az eredeti elismerés alapját képező tényezőket, azokról kapjon tájékoztatást. Ily módon a Bizottság értékelni tudja, hogy az eredeti elismerés továbbra is érvényes-e.

2.2. Az értékelési és elismerési követelmények

Az önkéntes rendszerek az irányelvben szereplő fenntarthatósági kritériumok egy részére vagy összességére vonatkozhatnak ⁽³⁾. A rendszereknek tartalmazniuk kell egy ellenőrzési rendszert ⁽⁴⁾. Az erre vonatkozó követelményeket a következő szakasz ismerteti.

2.2.1. Dokumentumkezelés

Az önkéntes rendszereknek elő kell írniuk a gazdasági szereplők számára, hogy a rendszerekben csak az alábbi feltételek teljesítése esetén vehessenek részt:

- rendelkeznek olyan auditálható rendszerrel, amely alkalmas az általuk tett vagy hivatkozásul szolgáló állítások igazolására,
- minden igazolást legalább 5 évig megőriznek, és
- vállalják, hogy összeállítanak minden olyan információt, amely az említett igazolások auditálásához szükséges.

⁽¹⁾ 18. cikk, (6) bekezdés.

⁽²⁾ Legalább a 18. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében rögzített kérdések tekintetében.

⁽³⁾ *Ibid.*, [15] lábjegyzet.

⁽⁴⁾ Az „auditálás”/„auditor” és „ellenőrzés”/„ellenőr” e közleményben egymással felcserélhető kifejezéseknek tekintendők.

Az auditálható rendszer általában a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló határozat II. melléklete D1. moduljának („A gyártás minőségbiztosítása”) 2. és 5.2. pontjára épülő minőségbiztosítási rendszer ⁽⁵⁾ kell, hogy legyen.

2.2.2. Megfelelő szintű független audit

Az önkéntes rendszereknek általános szabályként biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági szereplők csak auditálást követően léphessenek be a rendszerbe ⁽⁶⁾.

Az audit történhet „csoportos audit” formájában is, különösen a mezőgazdasági kistermelők, valamint a termelői szervezetek és a szövetkezetek esetében. Az ilyen esetekben az összes egység ellenőrzése történhet mintavételezés útján ⁽⁷⁾, amelynek során szükség esetén figyelembe kell venni az e célra kidolgozott szabványt ⁽⁸⁾. A földterületekhez kapcsolódó kritériumok teljesítése tekintetében a csoportos audit csak abban az esetben fogadható el, ha az érintett földterületek egymáshoz közel helyezkednek el és hasonló jellemzőkkel bírnak. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésének kiszámítása tekintetében a csoportos audit csak abban az esetben fogadható el, ha az egységek hasonló termelési módszereket alkalmaznak és hasonló termékeket állítanak elő.

Az önkéntes rendszerek keretében tett nyilatkozatokat mindezek mellett rendszeres – legalább évente végzett – utólagos auditnak kell alávetni ⁽⁹⁾. Az ellenőrök feladata annak meghatározása, hogy mekkora mintával érhető el az a megbízhatósági szint, amelynek alapján ellenőrzési nyilatkozatot adhatnak ki.

Az előzőekben említett mindkét audit típus esetében olyan ellenőrt kell választani, aki:

- külső ellenőr: az auditot nem végezheti maga az érintett gazdasági szereplő, illetve nem történhet magának a rendszernek a keretében,
- független: az auditoroknak az auditálás tárgyát képező tevékenységtől függetlennek kell lenniük és az auditorokkal kapcsolatban nem merülhet fel összeférhetetlenség;
- rendelkezik a szükséges általános szaktudással: az ellenőrzést végző testületnek rendelkeznie kell az auditálással kapcsolatos általános szaktudással, és
- rendelkezik a szükséges speciális szaktudással: az auditoroknak rendelkezniük kell az adott rendszer kritériumaira vonatkozó audit végrehajtásához szükséges speciális szaktudással.

⁽⁵⁾ A 768/2008/EK határozat.

⁽⁶⁾ Egyes rendszerek sajátos jellegéből adódóan e szabály alól lehetnek kivételek (például ha egy rendszer kizárólag az üvegházhatású gázok kibocsátásának kiszámítására vonatkozó alapértelmezett adatokat tartalmaz). Az ilyen rendszerek elismertetésére vonatkozó kérelmek benyújtásakor ezt egyértelműen ki kell fejteni.

⁽⁷⁾ Az ellenőrök feladata annak meghatározása, hogy mekkora mintával érhető el a megfelelő megbízhatósági szint.

⁽⁸⁾ Pl.: A Nemzetközi Szociális és Környezetvédelmi Akkreditációs és Címkezési Szövetség (*International Social and Environmental Accreditation and Labelling Alliance - ISEAL*) P035. szabványa, amely a termelői csoportok tanúsításának közös követelményeit állapítja meg.

⁽⁹⁾ Az egyes ellenőrzések során vizsgált mintába mindig más gazdasági szereplőket kell bevonni.

Az önkéntes rendszerek elismertetésére irányuló kérelmek benyújtásakor be kell mutatni, hogy az ellenőr (ellenőrök) kiválasztásakor hogyan fogják biztosítani a felsorolt szempontok teljesülését. A 2. táblázat ennek néhány módját mutatja be.

Nem feltétel, de mindenképpen kívánatos, hogy az auditorok – adott esetben és amennyiben ez lehetséges – rendelkezzenek az általuk végrehajtandó ellenőrzési feladatok végzésére szóló akkreditációval ⁽¹⁾.

2. táblázat: Néhány példa az ellenőrökre vonatkozó követelmények teljesítésének igazolására

Az ellenőrrel szembeni elvárás	A vonatkozó követelmények
A minőségirányítási és/vagy környezetközpontú irányítási rendszerek auditjára vonatkozó iránymutatásokat rögzítő ISO ⁽¹⁾ 19011 szabvány szerinti audit végrehajtásában szerzett tapasztalat.	<ul style="list-style-type: none"> — Függetlenség — Általános szaktudás — Az irányelvben szereplő kritériumokkal és más környezetvédelmi tényezőkkel kapcsolatos speciális szaktudás
Az ISO 14065 szabvány (Előírások üvegházhatású gázok validálását és verifikálását végző testületek számára az akkreditálás és az elismerés más formáiban való felhasználásra) szerinti akkreditáció ⁽²⁾ .	<ul style="list-style-type: none"> — Függetlenség — Általános szaktudás — Az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos megállapításokra vonatkozó speciális szaktudás
Az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos állítások validálására és verifikálására vonatkozó előírásokat és útmutatást rögzítő ISO 14064-3 szabvány szerinti audit végrehajtásában szerzett tapasztalat.	<ul style="list-style-type: none"> — Függetlenség — Általános szaktudás — Az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos megállapításokra vonatkozó speciális szaktudás
Az ISAE 3000 (Bizonyosságot nyújtó szolgáltatásokra vonatkozó nemzetközi szabvány) szerinti audit végrehajtásában szerzett tapasztalat.	<ul style="list-style-type: none"> — Függetlenség — Általános szaktudás
Az ISO 65 iránymutatás ⁽³⁾ (Terméktanúsítási rendszereket működtető szervezetekre vonatkozó általános követelmények) szabvány szerinti akkreditáció ⁽⁴⁾ .	<ul style="list-style-type: none"> — Függetlenség — Általános szaktudás

⁽¹⁾ Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

⁽²⁾ Az e szabvány szerinti akkreditációnak gyakran részét képezi valamely konkrét „üvegházhatásúgáz-program”, így például az európai kibocsátás-kereskedelmi rendszer szerinti akkreditáció. Ilyenkor az adott programban előírt követelményeket sem e táblázat céljára nem kell figyelembe venni, sem pedig akkor, ha ütköznek az irányelvvvel.

⁽³⁾ Az ennek megfelelő európai szabvány az EN 45011.

⁽⁴⁾ Az e szabvány szerinti akkreditációnak gyakran részét képezi például egy adott termékhez kapcsolódó konkrét követelmények szerinti akkreditáció. Ilyenkor az adott programban előírt követelményeket sem e táblázat céljára nem kell figyelembe venni, sem pedig akkor, ha ütköznek az irányelvvvel.

A Bizottsághoz benyújtott elismertetés iránti kérelmekben bizonyítani kell, hogy az auditot megfelelően fogják megtervezni, végrehajtani és dokumentálni. Ez azt jelenti, hogy az auditor:

- A gazdasági szereplő által végzett tevékenységek közül kijelöli azokat, amelyek az adott rendszer kritériumai szempontjából relevánsak,
- Feltérképezi, hogy a gazdasági szereplő által működtetett rendszereken és szervezeti felépítésen belül a rendszer kritériumai szempontjából melyek a releváns részek, és megbizonyosodik a releváns ellenőrzési rendszerek hatékony végrehajtásáról,
- A gazdasági szereplő tevékenységeinek jellegét és összetettségét illetően legalább „korlátozott szintű bizonyosságot” ⁽²⁾ szerez,
- Elemzi azokat a kockázatokat, amelyek – az ellenőr szakmai tudása és a gazdasági szereplő által átadott információk alapján – ténylegesen valóltan megállapításhoz vezethetnek a jelentésben,

⁽¹⁾ Az akkreditációt a Nemzetközi Akkreditálási Fórum, a 765/2008/EK rendelet 4. cikkében említett testületek vagy az Európai Akkreditációs Együttműködéssel kötött kétoldalú megállapodással rendelkező testületek végezhetik.

⁽²⁾ A „korlátozott szintű bizonyosság” azt jelenti, hogy a kockázat elfogadható szintre csökkent, amelyet az auditor olyan negatív állítással fejezi ki, mint: „az elvégzett vizsgálat során nem jutott tudomásunkra olyan tényező, amely arra enged következtetni, hogy a bizonylatokban hibák vannak”, míg a „megfelelő szintű bizonyosság” azt jelenti, hogy a kockázat olyan elfogadhatóan alacsony szintre csökken, amit az auditor olyan pozitív állítással fejezi ki, mint: „az elvégzett vizsgálat alapján elmondható, hogy a bizonyítékok lényeges téves állításoktól mentesek” (Vö. ISEA 3000).

- A gazdasági szereplő tevékenységi körével és tevékenységeinek összetettségével arányos, és azoknak megfelelő mintavételi módszereket meghatározó tanúsítási tervet dolgoz ki,
- A tanúsítási terv végrehajtása során a meghatározott mintavételi módszereknek megfelelően összegyűjti a szükséges bizonyítékokat, valamint minden olyan további releváns bizonyítékot, amely a tanúsítási következtetések alapjául szolgál,
- A végső tanúsítási következtetések megállapítása előtt a gazdasági szereplőt felkéri, hogy adja át az ellenőrzési nyomvonalak hiányzó adatait, nyújtson magyarázatot az eltérésekre, vagy vizsgálja felül az állításokat, illetve a számításokat.

2.2.3. A tömegmérleg-rendszer

A bioüzemanyagok/folyékony bio-energiahordozók termelési láncában általában több láncszemből áll, és az alapanyag előállítását egészen az üzemanyag értékesítéséig tart. Az alapanyagból gyakran közbenső terméket állítanak elő, és ebből készítik a végterméket. Az irányelvben szereplő követelmények teljesülését a végtermékre vonatkozóan kell bizonyítani, és ehhez a felhasznált alapanyaggal és/vagy közbenső termékkel kapcsolatban kell nyilatkozatokat tenni.

Azt a módszert, amely az alapanyagra vagy a közbenső termékre vonatkozó információkat vagy nyilatkozatokat összekapcsolja a végtermékre vonatkozó nyilatkozatokkal, felügyeleti láncnak nevezzük. A felügyeleti lánc általában az üzemanyag-előállítás valamennyi szakaszára kiterjed, az alapanyag előállításától kezdve egészen az üzemanyag felhasználásra való bocsátásáig. A felügyeleti lánc megvalósításának céljára az irányelv a tömegmérleg-módszer alkalmazását írja elő ⁽¹⁾.

Az önkéntes rendszereknek elő kell írniuk, hogy a tömegmérleg-rendszer ellenőrzését a rendszer kritériumainak teljesítését illetően végrehajtandó megfelelőségi ellenőrzéssel egyidejűleg kell elvégezni ⁽²⁾. Ennek során a tömegmérleg-módszer előírásainak teljesítése céljára felhasznált valamennyi bizonyítékot vagy rendszert ellenőrizni kell.

A tömegmérleg-módszer ⁽³⁾ egy olyan rendszert takar, amelyben a „fenntarthatósági jellemzők” az egyes szállítmányokhoz rendelve maradnak. Fenntarthatósági jellemzők lehetnek többek között az alábbiak:

- Az irányelvben szereplő fenntarthatósági kritériumok teljesülését igazoló adatok, és/vagy
- Arról szóló nyilatkozat, hogy a felhasznált alapanyagokat az irányelvben a földterületekhez kapcsolódóan rögzített kritériumoknak megfelelően nyerték, és/vagy
- Üvegházhatásúgáz-kibocsátási érték, és/vagy

⁽¹⁾ 18. cikk, (1) bekezdés.

⁽²⁾ Az előállítás láncnak csupán egyetlen láncszemére (pl. az alapanyag előállításának helyére) kiterjedő önkéntes rendszerek esetében erre nincs szükség.

⁽³⁾ A 18. cikk (1) bekezdése szerint.

- A felhasznált alapanyag leírása ⁽⁴⁾, és/vagy
- Olyan állítás, mint: „Az előállítási folyamat megszerezte az »X« tanúsítványt az »Y« elismert önkéntes rendszer keretében”, stb.

A folyékony bio-energiahordozók kivételével az anyagok fenntarthatósági jellemzői között szerepelniük kell az alapanyag származási országára vonatkozó adatoknak ⁽⁵⁾.

Amennyiben eltérő fenntarthatósági jellemzőkkel rendelkező (vagy ilyen jellemzőkkel nem rendelkező) alapanyag-szállítmányokat kevernek össze ⁽⁶⁾, a keverék esetében úgy kell tekinteni, hogy az egyes szállítmányok méretei ⁽⁷⁾ összeadódnak, és a fenntarthatósági jellemzők mindegyike a keverékhez rendelve megmarad ⁽⁸⁾. Ha egy szállítmánykeveréket elemeire bontanak, az egyes elemekhez a fenntarthatósági jellemzők bármely együttese hozzárendelhető (a mennyiségi jellemzők feltüntetésével) ⁽⁹⁾ azzal a feltétellel, hogy a keverékből kivett elemek együttesen azután ugyanazt a mennyiséget adják ki az egyes fenntarthatósági jellemzőkészletek tekintetében, mint az összeállításon belül. „Keverékről” akkor beszélünk, ha a szállítmányok rendes körülmények között tartályban, feldolgozó vagy logisztikai létesítményben vagy helyszínen való elhelyezéskor egymással érintkeznek (feldolgozó vagy logisztikai létesítmény vagy helyszín alatt az olyan, pontosan körülhatárolt földrajzi terület értendő, ahol az anyagok egymással keveredhetnek).

A rendszer egyensúlya lehet időben állandó, ami azt jelenti, hogy semmikor sem állhat fenn „hiány”, azaz olyan állapot, amikor egy adott időpontban több fenntartható anyagot távolítottak el a keverékből, mint amennyit hozzáadtak. Az egyensúly elérésének másik módja, ha az egy adott időszakra vetítve valósul meg, amit rendszeresen ellenőrizni kell. Mindkét esetben fontos, hogy megfelelő intézkedések legyenek érvényben az egyensúly megvalósulásának érdekében.

2.3. Atipikus önkéntes rendszerek

A 2.2. szakasz azokat a követelményeket vázolja fel, amelyeket a Bizottság az irányelvben szereplő egy vagy több kritériumot közvetlenül lefedő, „tipikus” önkéntes rendszerek elismerése során kíván értékelni. Az „atipikus” önkéntes rendszerek különböző formát ölthetnek, így például lehetnek köztük olyan „térképek”, amelyek azt mutatják be, hogy mely földrajzi területek felelnek meg egyes kritériumoknak és melyek nem, vagy olyan számítási eszközök, amelyek egy adott alapanyaghoz kapcsolódóan az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésének vagy a mezőgazdaságból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás

⁽⁴⁾ Így bizonyítható például egy alapértelmezett érték teljesülése.

⁽⁵⁾ Vö.: az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv 7a. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

⁽⁶⁾ Amennyiben azonos fenntarthatósági jellemzőkkel rendelkező szállítmányokat kevernek össze, csak a szállítmány méretét kell megfelelően módosítani. A fenntarthatósági jellemzők általában az ugyanazon alapanyagból készült szállítmányok esetében azonosak, illetve akkor, ha „alapértelmezett értékek” vagy „jellemző regionális értékek” kerültek alkalmazásra.

⁽⁷⁾ Amennyiben feldolgozási lépésre kerül sor vagy a tételre vonatkozóan veszteséget könyvelnek el, a tétel méretét megfelelő konverziós tényező segítségével módosítani kell.

⁽⁸⁾ Azaz ha a jellemzők között különböző üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékek szerepelnek, azokat nem szabad összevonni, vagyis nem szabad belőlük átlagot vonni abból a célból, hogy így lehessen bizonyítani a fenntarthatósági követelmények teljesítését.

⁽⁹⁾ Ez azt jelenti, hogy előfordulhat, hogy egy fenntarthatósági jellemző más alapanyagra (pl. a repcemagolajra) vonatkozik, mint amilyen a szállítmányban fizikailag található (pl.: repcemag- és napraforgóolaj keveréke).

regionális értékeinek értékelésére szolgálnak. Amennyiben a Bizottság ilyen rendszer elismerésére irányuló kérelmet kap, megfelelő értékelési eljárást fog kidolgozni. Ennek során mérlegeli majd, hogy alkalmazhatók-e a fentiekben bemutatott elvek és követelmények, vagy eltérő megközelítésre van-e szükség.

2.4. Felülvizsgálat

Tekintettel arra, hogy csupán az értékelések megkezdése után szerezhető meg a szükséges tapasztalat, az eljárás kellő rugalmasságot igényelhet. Az e közleményben felvázolt eljárást a Bizottság – az időközben szerzett tapasztalatok vagy a piaci fejlemények, így például a szabványügyi testületek tevékenységének tükrében – felülvizsgálhatja. A Bizottság az átláthatósági platformon jelzi, ha erre kerül sor.

2.5. A folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó önkéntes rendszerek

A folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó önkéntes rendszereket a földterületekhez kapcsolódó kritériumok tekintetében a Bizottság nem ismerheti el megbízható információforrásnak⁽¹⁾. Amennyiben azonban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy önkéntes rendszer a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozóan megbízható információkat tartalmaz, a Bizottság arra biztatja a tagállamokat, hogy a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó ilyen rendszereket fogadják el.

2.6. A két- vagy többoldalú megállapodások elismerése

Az Unió harmadik országokkal köthet olyan két- vagy többoldalú megállapodásokat, amelyek a fenntarthatósági kritériumokra vonatkozóan az irányelvben foglaltaknak megfelelő rendelkezéseket tartalmaznak⁽²⁾. Az ilyen megállapodásokat – megkötésüket követően – az irányelv alkalmazásában való elismerésük céljából az önkéntes rendszerekhez hasonló módon el kell ismerni⁽³⁾. Ezen eljárás során figyelembe lehet venni a 2.2.2. szakasz vonatkozó részeit.

3. ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK

Az irányelv olyan „alapértelmezett értékeket” rögzít, amelyek segítségével a gazdasági szereplők igazolhatják az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésére vonatkozó fenntarthatósági kritérium teljesítését. Az alapértelmezett értékek alkalmazásával várhatóan mérséklődnek a gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív terhek, hiszen a vállalatok dönthetnek úgy, hogy a tényleges értékek kiszámítása helyett ezeket az előre meghatározott értékeket használják⁽⁴⁾. Az alapértelmezett értékeket óvatos becsléssel állapítják meg annak elkerülése érdekében, hogy a gazdasági szereplők az alapértelmezett értékek teljesítésére való hivatkozással tényleges teljesítményüknél jobb értékeket közöljenek. Az alapértelmezett értékeket a műszaki vagy tudományos fejlődéshez lehet igazítani⁽⁵⁾.

3.1. Az alapértelmezett értékek kiszámításával kapcsolatos háttérinformációk

Az irányelvben szereplő alapértelmezett értékeket az alábbi három tényező figyelembevételével határozták meg: tudomá-

nyos adatok, az irányelvben szereplő módszertan⁽⁶⁾, és a jellemző értékek alapértelmezett adatokká való átalakításának szabálya. Az egy adott bioüzemanyag/folyékony bio-energiahordozó előállítási módjára vonatkozó tudományos adatokból a módszertan segítségével állítják elő az előállítási módra jellemző értéket. Ezután a „feldolgozási” szakasz során keletkező kibocsátás értékére a + 40 %-os tényezőt alkalmazva a jellemző értékekből előállítják az óvatos becsléssel megállapított alapértelmezett értékeket. A „szállítási és feldolgozási” szakasz esetében ilyen tényezőt nem alkalmaznak, mivel az összkibocsátásnak ez a szakasz csupán kis hányadát adja⁽⁷⁾. A „termesztés” szakaszára szintén nem alkalmazható ez a tényező, mert itt az alapértelmezett értékek használatára vonatkozóan bizonyos fenntartásokkal viseltetnek az óvatos becslésekkel szemben⁽⁸⁾.

3.2. Az alapértelmezett értékek aktualizálása és újjakkal való kiegészítése

A tudományos adatokat független szakértők⁽⁹⁾ állítják össze és a KKK internetes oldalán⁽¹⁰⁾ kerülnek közzétételre. Amennyiben az érintettek az adatokkal kapcsolatban észrevételeket kívánnak tenni, közvetlenül a szakértőkkel kell kapcsolatba lépniük, hiszen ily módon nyílik lehetőség arra, hogy a soron következő aktualizáláskor az adatok felülvizsgálatra kerüljenek⁽¹¹⁾.

Az irányelvben szerepelnek:

- „általános előállítási módok”, azaz olyan előállítási módok, amelyekkel egy adott alapanyagtípusból a bioüzemanyagok/folyékony bio-energiahordozók valamely típusát állítják elő, ilyen például a „cukorrépa-etanol”, és
- „speciális előállítási módok”, azaz olyan előállítási módok, amelyek leírása az általános előállítási módokénál részletesebb: „búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)”.

A Bizottság azt tervezi, hogy további általános előállítási módok esetében is meghatároz alapértelmezett értékeket, amennyiben:

- az adott előállítási mód jelentőséggel bír az európai uniós piacon és legalább egy üzemen/előállítási mód szerint folyik az előállítás; vagy olyan általános előállítási módról van szó, amely a közeljövőben bevezetésre kerül az európai uniós piacon, és
- a független szakértők által kielégítő minőségűnek és bizonyosságúnak ítélt releváns adatok állnak rendelkezésre.

A speciális előállítási módok bevezetése tekintetében a Bizottság további két kritériumot szándékozik figyelembe venni:

- azt, hogy a speciális és az általános előállítási módra vonatkozó alapértelmezett értékek közötti különbség jelentős mértékű-e, és

⁽⁶⁾ Az V. melléklet C. része.

⁽⁷⁾ Vö. 19. cikk, (7) bekezdés, a) pont.

⁽⁸⁾ 19. cikk, (2)–(4) bekezdés.

⁽⁹⁾ A Bizottság Közös Kutatóközpontjának (KKK) Környezetvédelmi és Fenntarthatósági Intézete, mint a JEC-konzorcium (a Bizottság Közös Kutatóközpontja (KKK), a gépjárműgyártók európai kutatási és fejlesztési szövetsége (EUCAR), valamint a finomítás során felmerülő környezeti, egészségi és biztonsági kérdésekkel foglalkozó európai olajipari szövetség (CONCAWE) alkotta konzorcium) része.

⁽¹⁰⁾ http://re.jrc.ec.europa.eu/biof/html/input_data_ghg.htm a Bizottság az átláthatósági platformon közzé kíván tenni egy olyan táblázatot, amely bemutatja, hogy ezekből az adatokból miként lehet kiszámítani az alapértelmezett értékeket.

⁽¹¹⁾ Vö.: a megújulóenergia-irányelv 83. preambulumbekzdése.

⁽¹⁾ Vö.: a 18 cikk (4) bekezdése és az abban szereplő utalás a 17. cikk (3)–(5) cikkére.

⁽²⁾ A nemzetközi megállapodásoknak az Unió általi megkötésére vonatkozó eljárást az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke állapítja meg.

⁽³⁾ 18. cikk, (4) bekezdés.

⁽⁴⁾ 19. cikk, (1) bekezdés.

⁽⁵⁾ 19. cikk, (7) bekezdés.

— (amennyiben az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésére vonatkozó alapértelmezett érték a speciális előállítási mód esetében az általános előállítási módnál alacsonyabb) azt, hogy az adott általános előállítási móddal előállított bioüzemanyag/folyékony bio-energiahordozó európai uniós felhasználásának becslések szerint legalább egytizedét olyan módszerekkel állítják-e elő, amelyek az általános előállítási módra jellemző alapértelmezett értéknél magasabb kibocsátással járnak.

A Bizottság a speciális előállítási módok esetében nem kíván olyan alapértelmezett értékeket bevezetni, amelyek az alapanyag vagy a bioüzemanyag/folyékony bio-energiahordozó földrajzi származására vonatkoznak, hanem inkább olyanokat, amelyek konkrét eljárásokra, technológiákra stb. jellemzőek.

Az elképzelések szerint a Bizottság – amennyiben szükséges – 2010-től kezdődően két évente, és a jövőbeli bioüzemanyagokra jellemző alapértelmezett értékekről 2012-ben, majd azt követően két évente készítendő jelentésével egy időben aktualizálja az alapértelmezett értékeket, illetve új alapértelmezett értékeket vezet be ⁽¹⁾. Ha azonban a körülmények indokolják, a közbenső időben is sor kerülhet az értékek aktualizálására. E célból a Bizottság értékelné fogja, hogy teljesültek-e az újabb speciális előállítási módok felvételére vonatkozó fent említett feltételek. Az előállítási módok módosítására vagy újabb előállítási módok

felvételére irányuló javaslatok esetében az érintetteknek az észrevételezésre vonatkozó eljárást kell követniük (lásd fent).

4. KÖVETKEZTETÉSEK

2009-ben az Európai Unió világviszonylatban is egyedülálló hatályú és színvonalú, kötelező erejű fenntarthatósági rendszert vezetett be. E közleményben a Bizottság azt vázolta fel, hogy az elkövetkezendő években miként kívánja megvalósítani a fenntarthatósági rendszer részét képező, a gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív terhek enyhítését célzó két eszközt, azaz az önkéntes rendszereket, illetve a két- vagy többoldalú megállapodások értékelését és elismerését, valamint az alapértelmezett értékek újabbakkal való kiegészítését és aktualizálását. Mindez valószínűleg elősegíti majd a fenntarthatósági rendszer működését. Az önkéntes rendszerek nem csupán a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók piacára, hanem a szélesebb árupiaci kereskedésre is hatással lehetnek, és mellékhatásként elősegíthetik a mezőgazdasági alapanyagok fenntartható módon történő előállítását is. A két- vagy többoldalú megállapodások tovább erősíthetik ezt a folyamatot. A megújuló forrásból származó energiára vonatkozó új uniós politika által elindított folyamatokon túl a Bizottság nemzetközi fórumok keretében is a fenntarthatósági követelmények globális szinten való alkalmazásának előmozdítására fog törekedni.

⁽¹⁾ Az V. melléklet B. és E. részében szereplő bioüzemanyagokra vonatkozóan; vö. 19. cikk, (5) bekezdés.

A Bizottság közleménye a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához európai uniós fenntarthatósági rendszerének gyakorlati végrehajtásáról és a bioüzemanyagokra vonatkozó számítási szabályokról

(2010/C 160/02)

1. A BIOÜZEMANYAGOKRA ÉS FOLYÉKONY BIO-ENERGIAHORDOZÓKRA VONATKOZÓ UNIÓS FENNTARTHATÓSÁGI RENDSZER

Az Európai Unió megújuló energiaforrásokra vonatkozó új politikája részeként az Európai Unió világviszonylatban is egyeduralkodó hatályú és színvonalú, kötelező erejű fenntarthatósági rendszert vezetett be, amely az Unión belül gyártott és az importból származó bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiához egyaránt vonatkozik majd. A rendszer fenntarthatósági kritériumait a 2009-ben elfogadott, megújuló energiaforrásokról szóló irányelv⁽¹⁾ határozza meg. A bioüzemanyagokkal kapcsolatban az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv⁽²⁾ szintén tartalmaz ilyen vonatkozású kritériumokat.

Ez a közlemény azt ismerteti, hogy a tagállamok és a gazdasági szereplők hogyan tudják végrehajtani a gyakorlatban a fenntarthatósági kritériumokat és a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv bioüzemanyagokra vonatkozó számítási szabályait. A közlemény jogi kötelemmel nem bír. Célja, hogy a tagállamok segítségére legyen és előmozdítsa a fenntarthatósági kritériumok következetes alkalmazását. E közleményt az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló másik közlemény, valamint a talajban lévő kötöttszén-készletek kiszámításáról szóló bizottsági iránymutatás kíséri.

1.1. Bevezetés a közleményhez

A fenntarthatósági kritériumok az Európai Unión belül előállított, valamint az oda importált bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiához alkalmazandók.

A tagállamok felelőssége gondoskodni arról, hogy a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához vonatkozásában teljesüljenek a fenntarthatósági kritériumok az alábbi esetekben:

1. ha mennyiségüket a megújuló energiaforrásokról szóló irányelvnek⁽³⁾ megfelelően el kívánják számoltatni a megújuló forrásokból előállított energia arányára vonatkozó célkitűzés teljesítésének részeként;

2. a megújuló energiák tekintetében fennálló kötelezettségek teljesítésekor⁽⁴⁾;
3. a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához fogyasztásért adható tagállami pénzügyi támogatás igénybevételekor⁽⁵⁾;
4. ha mennyiségüket el kívánják számoltatni az üzemanyagok minőségéről szóló irányelvnek az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatban kitűzött céljai teljesítésének részeként (csak bioüzemanyagokra vonatkozóan)⁽⁶⁾;
5. a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás⁽⁷⁾ értelmében adható beruházási és működési támogatás igénybevételekor (csak bioüzemanyagokra vonatkozóan);
6. a személygépjárművek szén-dioxid-kibocsátásáról szóló rendelet⁽⁸⁾ alternatív üzemanyag-felhasználású járművekre vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásakor (csak az „E85” bioetanolal kapcsolatban).

E közleményt a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv V. mellékletének 10. pontja szerint elfogadott, a talajban lévő kötöttszén-készletek kiszámításáról szóló, kötelező erejű bizottsági iránymutatás⁽⁹⁾, valamint egy, az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló közlemény⁽¹⁰⁾ kíséri.

Ez a közlemény számuk alapján hivatkozik a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv egyes cikkeire. A táblázat azt jelzi, hogy a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv mely rendelkezései feleltethetők meg az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv bioüzemanyagokra vonatkozó rendelkezéseinek. Az „irányelvre” való hivatkozás e közleményben a megújuló energiaforrásokról szóló irányelvet jelöli. Abban az esetben, ha egy adott rendelkezés az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv vonatkozó rendelkezésének is megfeleltethető, „az irányelv” kifejezés mindkét irányelvet jelenti.

Táblázat: a közleményben hivatkozott cikkek és mellékletek

A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv	Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv
2. cikk: Fogalom meghatározások	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
5. cikk: A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
17. cikk: A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiához vonatkozó fenntarthatósági kritériumok	7b. cikk: A bioüzemanyagok fenntarthatósági kritériumai

⁽¹⁾ A 2009/28/EK irányelv 17. cikke.

⁽²⁾ A 2009/30/EK irányelvvel módosított 98/70/EK irányelv 7b. cikke.

⁽³⁾ 17. cikk, (1) bekezdés, a) pont. Az 1099/2008/EK rendelet szerinti „végső energiafogyasztást” tekintve ez a nemzetközi légi közlekedésben felhasznált bioüzemanyagokra is kiterjed (ha azokat uniós tagállamban értékesítik), a nemzetközi tengeri szállítás azonban nem képezi részét.

⁽⁴⁾ 17. cikk, (1) bekezdés, b) pont. A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt meghatározás szerint.

⁽⁵⁾ 17. cikk, (1) bekezdés, c) pont. Rendszerint nemzeti támogatási programok keretében.

⁽⁶⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv 7a. cikke.

⁽⁷⁾ HL C 82., 2008.4.1., 1. o.

⁽⁸⁾ A 443/2009/EK rendelet 6. cikke.

⁽⁹⁾ HL L 151., 2010.6.17., 19. o.

⁽¹⁰⁾ Lásd e Hivatalos Lap. 1. oldalát.

A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv	Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv
18. cikk: A bioüzemanyagokra és egyéb folyékony bio-energiához tartozó hordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése	7c. cikk: A bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése
19. cikk: A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozó hordozók üvegházhatású gázokra gyakorolt hatásának kiszámítása	7d. cikk: A bioüzemanyagok teljes életciklusra számított üvegházhatású gázkibocsátásának kiszámítása
21. cikk: A közlekedésben felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított energiával kapcsolatos specifikus rendelkezések	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
24. cikk: Átláthatósági platform ⁽¹⁾	nincs ilyen tárgyú rendelkezés ⁽²⁾
III. melléklet: A közlekedési célú üzemanyagok energiataralma	nincs ilyen tárgyú rendelkezés
V. melléklet: Szabályok a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiához tartozó hordozók és azok fosszilisüzemanyag-komparátorai által az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításához	IV. melléklet: A bioüzemanyagokból származó, teljes életciklusra számított üvegházhatású gázkibocsátás kiszámítására vonatkozó szabályok

⁽¹⁾ Lásd a következő weboldalon: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm

⁽²⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv szempontjából releváns dokumentumokat a Bizottság a szóban forgó irányelv weboldalán is közzé kívánja tenni.

2. A FENNTARTHATÓSÁGI KRITÉRIUMOK HATÁLYA ÉS ALKALMAZÁSA

Az irányelv az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére⁽¹⁾, a biológiai sokféleség szempontjából jelentős értéket képviselő földterületekre⁽²⁾, a jelentős kötöttség-készlettel rendelkező földterületekre⁽³⁾, valamint az agrár-környezetvédelmi gyakorlatra⁽⁴⁾ vonatkozóan állapít meg fenntarthatósági kritériumokat. Ezeknek a fenntarthatósági kritériumoknak az 1. pontban felsorolt célok tekintetében kell teljesülniük. A kritériumok ennek megfelelően nem az összes, hanem csak az ismertetett célú bioüzemanyagokra vagy folyékony bio-energiához tartozó hordozókra vonatkoznak, bár jelenleg ez döntő többségüket jelenti.

2.1. Az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére és a földhasználatra vonatkozó kritériumok

A tagállamoknak elő kell írniuk a gazdasági szereplők számára, hogy a szóban forgó bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozó hordozók vonatkozásában igazolják az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére és a földhasználatra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelést⁽⁵⁾. A gazdasági szereplők ezt három különböző módon tehetik meg:

1. az adott tagállamban hatályos követelményeknek (a minden tagállamban felállítandó ún. „nemzeti rendszernek”) megfelelően adatokat szolgáltatnak az illetékes nemzeti hatóságnak⁽⁶⁾;
2. a Bizottság által e célra elismert „önkéntes rendszert” alkalmaznak⁽⁷⁾;
3. az Európai Unió harmadik országokkal kötött és a Bizottság által e célra elismert két- vagy többoldalú megállapodásaiban foglalt feltételeket teljesítik⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ 17. cikk, (2) bekezdés.

⁽²⁾ 17. cikk, (3) bekezdés.

⁽³⁾ 17. cikk, (4) és (5) bekezdés.

⁽⁴⁾ 17. cikk, (6) bekezdés.

⁽⁵⁾ 18. cikk, (1) bekezdés.

⁽⁶⁾ 18. cikk, (3) bekezdés.

⁽⁷⁾ 18. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés; 18. cikk, (7) bekezdés.

⁽⁸⁾ 18. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés; 18. cikk, (7) bekezdés.

Az egyes kritériumoknak való megfelelés különböző módszerekkel is igazolható.

A tagállamok feladata meghatározni azon gazdasági szereplők körét, amelyek a fentiekkel kapcsolatban adatszolgáltatásra kötelezettek. A közlekedésben használt üzemanyagok legtöbbször jövedékiadó-köteles, amely adót a jövedéki termék felhasználásra való bocsátásakor kell leróni⁽⁹⁾. Kézenfekvő megoldásnak tűnik, hogy a bioüzemanyagokkal kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettség azokra a gazdasági szereplőkre vonatkozzék, akik az említett adót fizetik. Az értékesítési lánc ezen pontján az adatszolgáltatásra kötelezett minden valószínűség szerint már rendelkezik azokkal az információkkal, amelyek a teljes üzemanyag-lánc mentén tanúsítani tudják a fenntarthatósági kritériumok teljesülését⁽¹⁰⁾.

A folyékony bio-energiához tartozó hordozók és egyes, például a helyi tömegközlekedés vagy a légi közlekedés céljaira használt bioüzemanyagok esetében külön rendelkezésekre lehet szükség az adatszolgáltatásra kötelezett gazdasági szereplő kiválasztásához.

A tagállamoknak arra kell kötelezniük a gazdasági szereplőket, hogy azok megfelelő normák alapján gondoskodjanak a benyújtott információk független auditálásáról⁽¹¹⁾. Ha a gazdasági szereplők a fenntarthatósági kritériumok teljesítését a Bizottság által elismert önkéntes rendszer, illetve két- vagy többoldalú megállapodás révén tanúsítják, az elismerés ténye már elegendő ennek bizonyításához. Ha a gazdasági szereplők nemzeti jogban rögzített eljárást követnek, a tagállamok számára ajánlott, hogy a követelményeket az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló bizottsági közlemény⁽¹²⁾ 2.2. pontjában ismertetett „megfelelő szintű független audit” és „tömegmérleg-rendszer”⁽¹³⁾ alapján állítsák fel.

⁽⁹⁾ Lásd a 2008/118/EK és a 2003/96/EK irányelvet.

⁽¹⁰⁾ Az egyetlen kivétel az üzemanyag elosztásakor keletkező üvegházhatású gázkibocsátás értéke lehet (ha az a tényleges érték kiszámításához szükséges). Ebben az esetben standard együttható is alkalmazható.

⁽¹¹⁾ 18. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹²⁾ Lényeges különbség, hogy míg az önkéntes rendszerek esetében a gazdasági szereplővel szemben a részvétel általános feltétele az auditálás, a nemzeti rendszerekben ez nem elvárás, azokban a gazdasági szereplők *ad hoc* nyilatkozatokkal is eleget tehetnek a kívánalmaknak.

⁽¹³⁾ 18. cikk, (1) bekezdés.

2.2. Uniósz gazdálkodókkal szemben támasztott mezőgazdasági és környezetvédelmi követelmények, normák⁽¹⁾

Az uniósz gazdálkodókkal szemben támasztott mezőgazdasági és környezetvédelmi követelményekkel és normákkal kapcsolatos kritériumot kizárólag az Európai Unióból származó nyersanyagokból előállított bioüzemanyagokra és folyékony bio-energia-hordozókra kell alkalmazni. Más kritériumoktól eltérően a megfelelés ellenőrzésére ezzel a konkrét kritériummal kapcsolatban az irányelv nem tér ki⁽²⁾. A tagállamokkal szemben így elvárás lehet, hogy meglévő ellenőrző rendszereik⁽³⁾ keretén belül gondoskodjanak arról, hogy a mezőgazdasági termelők megfeleljenek ezeknek a követelményeknek. A tagállamoknak ki kell terjeszteniük ellenőrző rendszereik hatályát a területükön működő azon mezőgazdasági termelőkre, akik bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energia-hordozók előállításához természetesen nyersanyagokat, de akikre mindeddig nem terjedt ki az ellenőrzés.

Ha az ellenőrző rendszer hiányosságokat tár fel, a tagállam felelős gondoskodni arról, hogy az 1. pontban felsorolt célok tekintetében kellő érvényt kapjon ez a kritérium.

2.3. A hatály alá tartozó anyagok

Az irányelv fogalm meghatározásainak megfelelően „bioüzemanyag” alatt biomasszából előállított folyékony vagy gáz halmazállapotú, közlekedésben használt üzemanyagok értendők. A „folyékony bio-energia-hordozók” pedig olyan folyékony üzemanyagok, amelyeket szintén biomasszából állítanak elő, de nem közlekedési energiaforrás céljaira⁽⁴⁾. Ez utóbbi kategóriába csak a cseppfolyós halmazállapotú üzemanyagok tartoznak. Ez azt jelenti, hogy a közlekedési felhasználásra szánt biogázra alkalmazni kell a fenntarthatósági kritériumokat, a fűtés vagy elektromos áram céljából előállított biogázra viszont nem.

Bár az irányelv számos különböző bioüzemanyag-típust említ⁽⁵⁾, felsorolásuk csak az irányelv végrehajtásának megkönnyítését szolgálja, a lista a teljesség igénye nélkül készült. Azok a bioüzemanyagok és folyékony bio-energia-hordozók is elszámoltathatók az irányelvben foglalt célkitűzések teljesítésének részeként, amelyek e felsorolásból kimaradtak.

Általában véve a „folyékony bio-energia-hordozók” kifejezés viszkózus folyadékokat, például használt főzőolajat, állati zsíradékot, palmaolajat, nyers tallolajat és tallolajszurkot takar.

A hulladékokból, illetve a nem mezőgazdasági, halászati, erdészeti vagy akvakultúrából származó maradványokból előállított bioüzemanyagokra és folyékony bio-energia-hordozókra csak az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatos fenntarthatósági kritérium vonatkozik⁽⁶⁾. A hulladék, illetve a maradvány fogalmával kapcsolatban az 5. pont nyújt iránymutatást. Mezőgazdasági, halászati, erdészeti vagy akvakultúrából származó maradványok alatt a közvetlenül a mezőgazdaságban, halászatban, akvakultúrákban és erdészeten keletkező maradványok értendők; a feldolgozóiparból vagy a rájuk épülő egyéb ágazatokból származó maradványok nem tartoznak közéjük.

⁽¹⁾ 17. cikk, (6) bekezdés.

⁽²⁾ Vö. a 18. cikk (1) bekezdésével.

⁽³⁾ A 73/2009/EK rendelet 22. cikke alapján.

⁽⁴⁾ 2. cikk.

⁽⁵⁾ Pl. a III. és az V. melléklet.

⁽⁶⁾ Vö. a 17. cikk (1) bekezdésével.

2.4. A fenntarthatósági kritériumok összehangolása

A Közösségen belül a fenntarthatósági kritériumok teljesen egységesek, az EK-Szerződés 95. cikkével (belső piac) kerültek elfogadásra. A tagállamok ezért ezen felül nem támaszthatnak saját követelményeket az 1. pont (1)–(4) bekezdésében felsorolt célokra⁽⁷⁾. Ebből következően a tagállamok az említett célokkal összefüggésben nem zárhatnak ki az irányelvben foglalt fenntarthatósági kritériumoktól eltérő fenntarthatósági követelmény alapján bioüzemanyagokat vagy folyékony bio-energia-hordozókat⁽⁸⁾. Azon bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energia-hordozók vonatkozásában azonban, amelyek más bioüzemanyagokhoz vagy folyékony bio-energia-hordozókhoz képest kedvezőbb jellemzőkkel bírnak, de amelyek előállítása költségesebb, a nemzeti támogatási rendszerek figyelembe vehetik az előállítás magasabb költségeit⁽⁹⁾.

2.5. A fenntarthatósági adatok közzététele

A tagállamok tájékoztatást kapnak a gazdasági szereplőktől a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésről. Szintén kapnak adatokat a közlekedés céljára szolgáló összes – akár fosszilis, akár megújuló – üzemanyagok származási országáról és beszerzési helyéről⁽¹⁰⁾. A megújuló energiaforrásokról szóló irányelv nem kötelezi a tagállamokat az adatok közzétételére, de nem is tiltja azt. A Bizottság arra ösztönzi az adatokat nyilvánosságra hozó tagállamokat, hogy ezt minden üzemanyag-típus esetében következetes módon tegyék. A Bizottság véleménye szerint az adatok közzététele mellett döntő tagállamoknak számolniuk kell azzal, hogy az egyes vállalkozások ilyen vonatkozású jellemzése üzleti szempontból érzékeny információkat tartalmazhat.

A Bizottság átláthatósági platformján összesített formában teszi közzé a bioüzemanyagokkal és folyékony bio-energia-hordozókkal kapcsolatban a tagállamoktól beérkező adatokat⁽¹¹⁾.

3. AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZKIBOCSÁTÁSRA GYAKOROLT HATÁS SZÁMSZERŰSÍTÉSE

Az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának 35 %-os csökkentését írja elő (a 2017-től üzemelő termelőlétesítmények esetében az elvárás 2017 januárjától 50 %, 2018 januárjától pedig 60 %)⁽¹²⁾. A csökkentés mértékének („tényleges érték”) kiszámításához az irányelv módszertant és alapértelmezett értékeket, köztük diszaggregált alapértelmezett értékeket is ad, melyek bizonyos esetekben a kritérium teljesítésének tanúsítására alkalmazhatóak.

3.1. Mentesség a 2008. január 23-án már működő létesítmények számára

A 2008. január 23-án már üzemelő létesítményekben előállított bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energia-hordozók 2013. április 1-ig⁽¹³⁾ mentesülnek az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatos kritérium teljesítésének kötelezettsége alól annak érdekében, hogy a búzaetanol előállításakor üzemanyagként lignitet használó üzemeknek, illetve a metánmegkötést még nem alkalmazó palmaolaj-sajtolóknak elegendő

⁽⁷⁾ Ez a kérdés az 1. pont (5) és (6) bekezdésében leírt célok szempontjából nem releváns.

⁽⁸⁾ 17. cikk, (8) bekezdés.

⁽⁹⁾ Lásd a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv (85) és (95) preambulumbekzdését és a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatást.

⁽¹⁰⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv 7a. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

⁽¹¹⁾ 18. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹²⁾ 17. cikk, (2) bekezdés.

⁽¹³⁾ 17. cikk, (2) bekezdés, utolsó albekezdés.

idő álljon rendelkezésre a technológiai átállásra. A „létesítmény” kifejezés az előállítási folyamatban részt vevő összes feldolgozólétesítményre használatos. Ebbe az értelmezésbe nem tartoznak bele azok a gyártóüzemek, amelyeket esetlegesen azzal a szándékkal állítottak a termelési láncba, hogy élni tudjanak az ebben a rendelkezésben foglalt mentességgel. Ha a termelési láncban legalább egy ilyen feldolgozólétesítmény már 2008. január 23-án működött, az üvegházhatású gáz kibocsátás legalább 35 %-os csökkentésére vonatkozó kritérium csak 2013. április 1-jétől alkalmazandó.

3.2. Alapértelmezett értékek

Az irányelv „alapértelmezett értékeket” tartalmaz, amelyek segítségével a gazdasági szereplők igazolhatják az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentésére vonatkozó kritérium teljesítését⁽¹⁾. E közlemény I. melléklete útmutatást ad azzal kapcsolatban, hogy mikor használhatók ezek az alapértelmezett értékek, illetőleg a diszaggregált alapértelmezett értékek és a tényleges értékek kombinációi⁽²⁾.

Az alapértelmezett értékeket a Bizottság aktualizálhatja. Az alapértelmezett értékek aktualizálásának folyamatát az önkéntes rendszerekről és alapértelmezett értékekről szóló bizottsági közlemény taglalja.

Az említett értékeken kívül az irányelv a bioüzemanyagok üvegházhatású gáz kibocsátásának úgynevezett „jellemző értékeit” is megadja⁽³⁾. Ezeket az értékeket nem vehetik alapul a gazdasági szereplők. A tagállamok számára készültek, amelyek a Bizottságnak ezek segítségével tudnak beszámolni két évente a megújuló forrásokból származó energia felhasználásában és ügyének támogatásában elért eredményeikről⁽⁴⁾.

3.3. A tényleges értékek kiszámítása

Függetlenül attól, hogy létezik-e alapértelmezett érték egy adott bioüzemanyaggal vagy folyékony bio-energiához kapcsolódva, az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentését leíró tényleges érték használatára mindig van lehetőség. A tényleges érték kiszámításának szabályait az irányelv V. mellékletének C. része ismerteti.

Szükségtelennek látszik a számításhoz olyan adatokat is megadni, amelyek nem vagy alig számottevően befolyásolják a végeredményt, így például a feldolgozáshoz kis mennyiségben használt vegyi anyagok értékét⁽⁵⁾.

A „termesztési” szakaszban keletkezett kibocsátás kiszámításának módszere a tényleges értékek mellett átlagértékek használatára is módot nyújt (pl. adott földrajzi területre vonatkoztatva)⁽⁶⁾. Különösen hasznosnak bizonyulhat ez azon alapanyagok esetében, amelyeknél nincs megállapítva alapértelmezett érték, illetve azon uniós régiók viszonylatában, amelyeknél egyes alapanyagokkal kapcsolatban az alapértelmezett értékek alkalmazása nem megengedett⁽⁷⁾. A tagállamok maguk is összeállíthatnak ilyen átlagértékeket tartalmazó listákat, és azok az üvegházhatású gáz kibocsátásra gyakorolt hatással foglalkozó önkéntes rendszerekbe is beépíthetők⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ V. melléklet

⁽²⁾ Megjegyzendő, hogy az (diszaggregált) alapértelmezett értékek számítása már figyelembe veszi a társtermékekhez rendelt kibocsátásokat.

⁽³⁾ V. melléklet

⁽⁴⁾ Vö. a 22. cikk (2) bekezdésével.

⁽⁵⁾ Itt jegyezzük meg, hogy az üvegházhatást okozó gáz kibocsátás csökkentésének értékét a legközelebbi százalékpontokra kell kerekíteni.

⁽⁶⁾ Vö. az V. melléklet C. részének 6. pontjával.

⁽⁷⁾ Vö. a 19. cikk (2) és (3) bekezdésével.

⁽⁸⁾ Vö. a 18. cikk (4) bekezdésével.

A Bizottság szándékai szerint tényleges értékekkel végzett, magyarázatokkal ellátott számítási példákat fog közzétenni átláthatósági platformján, ahol ugyanígy bemutatja majd az alapértelmezett értékek meghatározásához felhasznált adatkészletekből származó alapértékkészletet, amely alapján a tényleges értékek kiszámításához szükséges egyes együtthatók is megadhatók.

E közlemény II. melléklete további módszertani elemeket tartalmaz az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításához.

4. A FÖLDHASZNÁLATRA VONATKOZÓ KRITÉRIUMOK TELJESÍTÉSE

Az irányelv meghatározza azokat a földterület-kategóriákat, amelyek a biológiai sokféleség szempontjából jelentős értéket képviselnek⁽⁹⁾. Ezek a földterületek nem használhatók bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energiához szükséges nyersanyagok termesztésére.

Az irányelv szintén meghatározza a jelentős kötöttség-készlettel rendelkező földterület-kategóriákat⁽¹⁰⁾. Ha egy adott földterület 2008 januárjában ezen kategóriák valamelyikébe tartozott, még ha besorolása azóta meg is változott, bioüzemanyagok vagy folyékony bio-energiához szükséges nyersanyagforrások termelésére nem szolgálhat.

Az említett kritériumok közül néhány esetében az irányelv – megfelelő bizonyítékok ellenében – lehetőséget biztosít az eltérésre.

Ha egy adott földterület több kategóriába is sorolható, az összes vonatkozó kritérium alkalmazandó rá. Egy adott kritérium teljesítése alóli mentességre való jogosultság nem mentesít a többi vonatkozó kritérium teljesítése alól.

4.1. A biológiai sokféleség szempontjából jelentős értéket képviselő földterületek

Nyersanyag nem nyerhető elsődleges erdő- vagy egyéb (elsődleges) fás területekről, kijelölt természetvédelmi területekről, illetve fajokban gazdag füves területekről⁽¹¹⁾. A Bizottság az elképzelések szerint 2010-ben dolgozza ki azt a kritériumrendszert és földrajzi skálát, amely alapján meg lehet határozni, hogy egy adott füves terület fajokban gazdag füves területnek minősíthető-e⁽¹²⁾.

Egyes nem természetes, nagy fajgazdagságú füves területek esetében lehetőség van az eltérésre akkor, ha a kérdéses terület „füves” jellege bizonyítottan csak a nyersanyagok betakarításával őrizhető meg. Természetvédelmi területeken szintén tehető kivétel abban az esetben, ha bizonyítható, hogy a nyersanyagok termesztése nem ellentétes az elérni kívánt természetvédelmi célokkal⁽¹³⁾. A Bizottság tisztában van azzal, hogy az Európai Szabványügyi Bizottság, a CEN, foglalkozik az ezzel kapcsolatban benyújtható bizonyítékok körének meghatározásával.

⁽⁹⁾ 17. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹⁰⁾ 17. cikk, (4) és (5) bekezdés.

⁽¹¹⁾ 17. cikk, (3) bekezdés.

⁽¹²⁾ Az ezzel kapcsolatos nyilvános konzultáció dokumentációja az alábbi weboldalon olvasható: http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm

⁽¹³⁾ A 17. cikk (3) bekezdésének b) pontja; mind az i., mind az ii. alpont vonatkozásában.

Az irányelv olyan eljárást foglal magába, amely alapján bizottsági határozatot követően új természetvédelmi területek vehetők figyelembe ⁽¹⁾. Jelenleg nincsenek ilyen területek meghatározva. Ha születnek újabb területek elismerésére vonatkozó határozatok, azok részleteit a Bizottság átláthatósági platformján közzéteszi.

4.2. Jelentős kötöttzén-készlettel rendelkező földterületek

Nyersanyag nem nyerhető vizes élőhelyekről, összefüggő erdővel borított területekről, 10–30 %-os lombkorona fedettségű területekről és tőzegmocsarokból – ha a terület besorolása a 2008 januárjában érvényes állapothoz képest változott ⁽²⁾.

Ha tehát a nyersanyag olyan vizes élőhelyről ⁽³⁾ származik, amely 2008 januárjában is ilyen besorolású földterületnek minősült, felhasználása nem ellentétes a kritériummal.

A „besorolás” kifejezés az irányelvben meghatározott fizikai kategóriákat jelöli.

Az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás kiszámításakor figyelembe kell venni a földhasználatban bekövetkezett azon változásokat is, amelyekre a kritérium külön nem tér ki (lásd a II. mellékletet).

4.2.1. Összefüggő erdőterületek ⁽⁴⁾

Az „összefüggő erdőterület” fogalmának tisztázása előtt érdemes megjegyezni, hogy az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatás ⁽⁵⁾ kiszámításakor a földhasználatban bekövetkezett valamennyi változást figyelembe kell venni, illetve erre az irányelven kívül más szakpolitikai terület is követelményt támaszthat.

Az irányelv alkalmazásában „összefüggő erdőterület” a *több mint egy hektárra kiterjedő, öt méternél magasabb fákkal és 30 %-ot meghaladó lombkorona fedettséggel, illetve e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal borított terület*. Nem képezik részét az elsődlegesen mezőgazdasági művelés alatt álló, illetve városi hasznosítású földterületek ⁽⁶⁾.

4.2.2. 10–30 %-os lombkorona fedettségű területek ⁽⁷⁾

Az összefüggő erdőterületekhez hasonló, de 10 % és 30 % közötti lombkorona fedettséggel rendelkező földterületek esetében lehetőség van az eltérésre, ha az üvegházhatást okozó gázokra gyakorolt hatás ⁽⁸⁾ az adott területen bizonyí-

tottan – még a kötöttzénkészletben 2008 januárja óta bekövetkezett változásokkal együtt is – az erre vonatkozó kritériumban megszabott határértéken belül marad.

4.2.3. Tőzegmocsarak ⁽⁹⁾

A 2008 januárjában tőzeges őslápként működő földterületen termelt biomasszából előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók esetében lehetőség van a kritériumoktól való eltérésre, ha bizonyított, hogy:

— a terület 2008 januárjában teljesen lecsapolt állapotú volt, vagy

— 2008 januárja óta nem került sor további lecsapolásra.

Ez azt jelenti, hogy a 2008 januárjában részlegesen lecsapolt állapotú tőzegmocsár későbbi nagyobb mértékű lecsapolása, amely az addig csak részben lecsapolt földterületet érinti, a kritériumban foglaltakkal ütközik.

Maga a tőzeg nem minősül biomasszának ⁽¹⁰⁾.

4.3. A megfelelés bizonyítása

A földterületre vonatkozó kritériumok teljesítését többféleképpen is lehet bizonyítani: akár légi felvételekkel, műholdképekkel, térképekkel, akár földhivatali bejegyzésekkel/adatbázisokkal ⁽¹¹⁾ vagy földméréssel.

A bizonyíték „pozitív” és „negatív” is lehet.

Az „elsődleges erdőterületekkel” kapcsolatos kritérium teljesítése például az alábbiakkal igazolható:

— a földterületről készült légi felvétel, amelyen cukornád-ültetvény látható (pozitív), vagy

— a régió összes elsődleges erdőterületét bemutató térkép, amelyen jól látható, hogy a kérdéses földterület rajtkul kívül esik (negatív).

A kritériumok a földterület 2008. januári besorolását veszik alapul. Ettől függetlenül a korábbi bizonyítékok használata sem kizárt. Ha például egy adott földterület 2008-nál kicsit korábban, pl. 2005-ben a bizonyítékok tanúsága szerint szántóföld volt, ez elegendő lehet a földterületekkel kapcsolatos számos, vagy akár az összes kritérium teljesítésének igazolásához.

A Bizottság az elképzelések szerint útmutatót tesz majd közzé átláthatósági platformján, melynek alapján a gazdasági szereplők be tudják azonosítani a kérdéses földterület-kategóriákat.

⁽⁹⁾ 17. cikk, (5) bekezdés.

⁽¹⁰⁾ Vö. a 2. cikk.

⁽¹¹⁾ Pl. az EU közös agrárpolitikájának integrált igazgatási és ellenőrzési rendszere (IIR).

⁽¹⁾ 17. cikk, (3) bekezdés, b) pont, ii. alpont.

⁽²⁾ 17. cikk, (4) és (5) bekezdés.

⁽³⁾ 17. cikk, (4) bekezdés, a) pont.

⁽⁴⁾ 17. cikk, (4) bekezdés, b) pont.

⁽⁵⁾ Vö. a közlemény II. mellékletével.

⁽⁶⁾ A mezőgazdasági művelés alatt álló terület alatt ebben az összefüggésben a mezőgazdasági termeszőrendszerek faállományát, így például a gyümölcsfaültetvényeket, az olajpálma-ültetvényeket és a haszonnövényeket lombkorona alatt termesző agrár-erdészeti rendszereket értjük.

⁽⁷⁾ 17. cikk (4) bekezdés c) pont

⁽⁸⁾ V. melléklet, C. rész.

5. A BIOÜZEMANYAG-SZÁMÍTÁS SZABÁLYAI

5.1. A részben nem megújuló energiaforrásból származó üzemanyagok elszámolása

Bizonyos üzemanyagok csak részben tartalmaznak megújuló anyagokat. Egyes típusaikra, például az ETBE-re vonatkozóan az irányelv III. melléklete meghatározza, hogy az üzemanyag pontosan mekkora hányadának kell megújuló energiaforrásból származnia ahhoz, hogy elszámoltatható legyen⁽¹⁾. A III. mellékletben nem szereplő, például a rugalmas eljárásokkal előállított üzemanyagokkal kapcsolatban, amelyek összetétel szempontjából nem minden szállítmány esetében azonosak, megfelelő analógiát lehet felállítani a többféle üzemanyaggal működő erőművekben előállított villamos energiára vonatkozó szabállyal: „az egyes energiaforrások részesedését energiataralmuk alapján kell kiszámítani”⁽²⁾.

Az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésével kapcsolatos fenntarthatósági kritérium szempontjából az előző bekezdésben említett üzemanyagok biomasszából származó hányadára nézve kell teljesülnie a megfelelő határértékeknek. Más üzemanyagok, például az ETBE esetében az irányelv alapértelmezett értékeket ad meg.

Az irányelv III. mellékletében feltüntetett arányokat annak meghatározásakor is alkalmazni kell, hogy a bioüzemanyagot tartalmazó üzemanyagot az értékesítési pontokon el kell-e látni az összetételre vonatkozó külön jelzéssel⁽³⁾. A 20 %-os ETBE-tartalmú benzint például nem szükséges ellátni külön jelzéssel, mert kevesebb mint 10 %-a származik megújuló energiaforrásból.

5.2. A bioüzemanyagok kétszeres beszámítása

Egyes bioüzemanyagok hozzájárulását kétszeresen kell figyelembe venni a közlekedés valamennyi válfajával kapcsolatban 2020-ra kitűzött 10 %-os részarány teljesítésének, valamint a megújuló energiák tekintetében fennálló nemzeti kötelezettségek teljesítésének elszámolásában⁽⁴⁾. Minden egyéb bioüzemanyagot csak egyszer szabad elszámolni. Ha egy adott bioüzemanyag

csak részben tartalmaz kétszer elszámoltatható anyagokat, kizárólag arra a részére lehet alkalmazni a kétszeres beszámítást⁽⁵⁾.

Kétszer számíthatók be többek között a hulladékokból és a maradékanyagokból előállított bioüzemanyagok.

Az irányelv maga nem határozza meg a „hulladék” és a „maradékanyag” fogalmát. A Bizottság véleménye szerint ezeket a fogalmakat az irányelv célkitűzései mentén célszerű értelmezni:

- a kétszeres beszámítás vonatkozásában: az alapanyagok diverzifikációjaként⁽⁶⁾,
- az üvegházhatású gázok módszertanával összefüggésben: nem kell kibocsátási értéket rendelni azokhoz a társtermékekhez, amelyek előállítása nem volt tervezett (pl. a szalmához búzatermesztéskor)⁽⁷⁾.

Ebben az összefüggésben a hulladék olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles⁽⁸⁾. Nem számít hulladéknak az a nyersanyag, amelyet – például hulladék hozzáadásával – szándékosan hulladékká alakítanak.

Maradékanyagok többek között az alábbiak tekinthetők:

- mezőgazdasági, akvakultúrából származó, halászati és erdészeti maradványok, továbbá
- feldolgozási maradványok.

A feldolgozási maradvány olyan anyag, amely nem a feldolgozási eljárás révén közvetlenül előállítani szándékozott végtermék. A feldolgozási eljárásnak csak mellékterméke, az eljárást külön nem módosították előállításához.

Ilyen maradvány például a nyers glicerin, a tallolajszerűk vagy a trágya.

⁽¹⁾ 5. cikk, (5) bekezdés.
⁽²⁾ 5. cikk, (3) bekezdés.
⁽³⁾ 21. cikk, (1) bekezdés.
⁽⁴⁾ 21. cikk, (2) bekezdés.

⁽⁵⁾ Ez a rész képezi a fizikai részarányt (ebben az esetben nem alkalmazandó az adott fenntarthatósági kritériumra vonatkozó tömegmérlegrendszer).

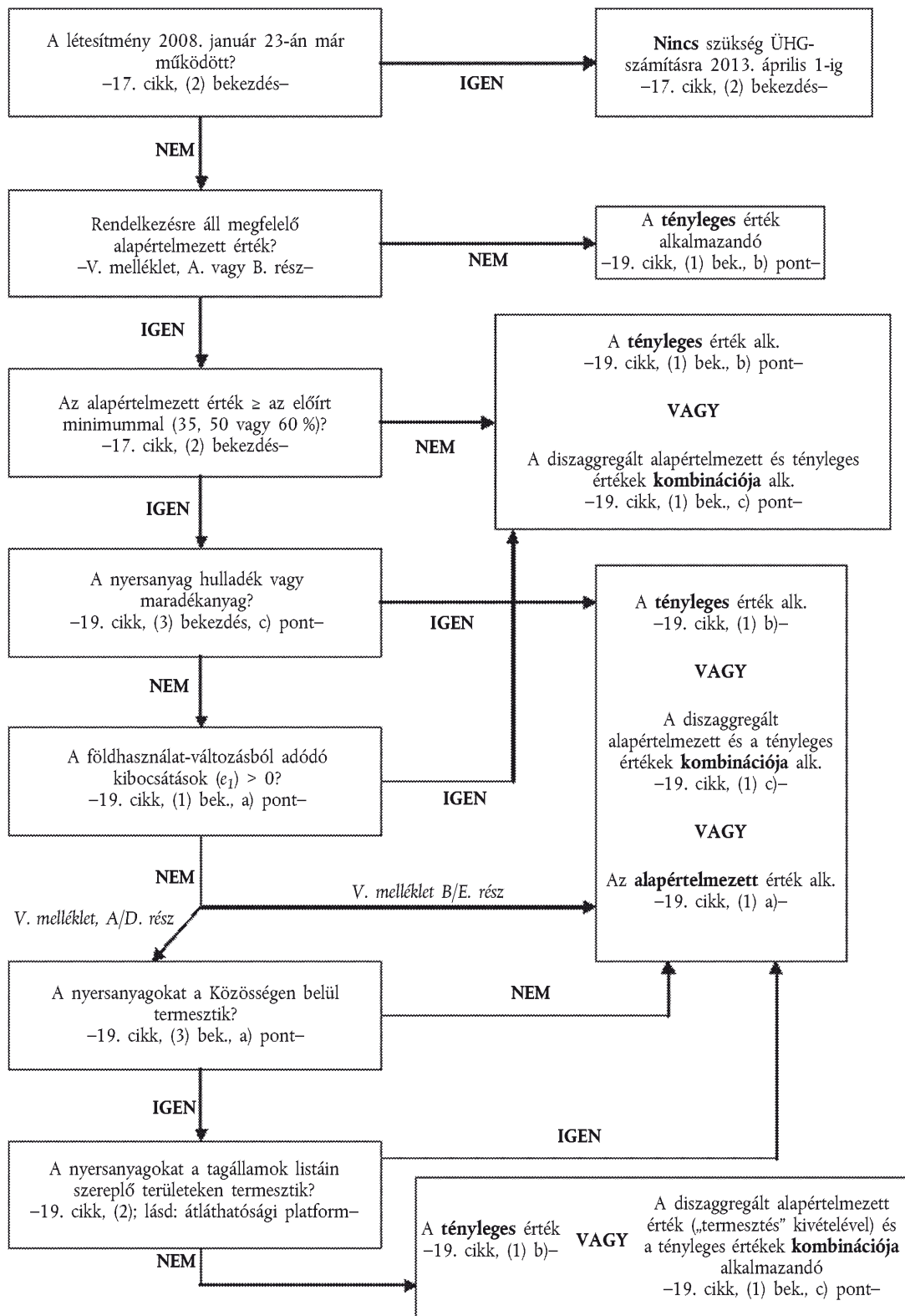
⁽⁶⁾ Vö. a megújuló energiaforrásokról szóló irányelv (89) prambulumbekkezdésével.

⁽⁷⁾ Vö. az V. melléklet C. részének 18. pontjával.

⁽⁸⁾ Azokat az anyagokat is beleértve, amelyeket egészségügyi vagy biztonsági okokból kell kivonni a piacról.

I. MELLÉKLET

Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatás kiszámításának módjai

II. MELLÉKLET

Módszertan az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatás kiszámításához: további tényezők

A talajban lévő kötöttszén-felhalmozódás révén csökkentett kibocsátás jobb mezőgazdasági gazdálkodással („esca” – V. melléklet, C. rész, 1. pont)

„A jobb mezőgazdasági gazdálkodás” többek között az alábbi gyakorlati megoldásokat alkalmazza:

- csökkentett talajművelésre vagy direktvetésre váltás,
- jobb vetésforgó-összetétel és/vagy takarónövény-használat, jobb gazdálkodás a növényi maradványokkal,
- jobb gazdálkodás a műtrágyával vagy trágyával,
- talajjavítók alkalmazása (pl. komposzt).

A felsorolt eszközökkel elérhető kibocsátáscsökkentést figyelembe lehet venni, ha a kérdéses nyersanyagok természetének időszakában a talaj kötöttszénkészlete bizonyítottan megnövekedett, illetve a növekedés várható bekövetkezését megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékok támasztják alá ⁽¹⁾.

A g CO_{2eq}/MJ mértékegységben kifejezett kibocsátáscsökkenés értékét a 7. pontban megadott képlettel is ki lehet számolni, csak a „20”-as osztó helyett az érintett növények természetési időszakát kell beírni (az évek számaként).

Termesztés (6. pont)

A természetből származó kibocsátást befolyásoló inputok/változók általában a vetőmagvakat, az üzemanyagot, a műtrágyát, a növényvédő szereket, a hozamot és a földterület N₂O-kibocsátását jelentik. A növények rövid szén ciklusú széndioxid-felvételével itt nem számolunk, ezt ellensúlyozandó a 13. pontban szintén figyelmen kívül hagyjuk a felhasználás alatt álló üzemanyagból származó kibocsátást.

A „termesztési” szakaszra vonatkozó számítások módszertana – a tényleges értékek használata mellett – az alapértelmezett értékek számításában alapul vett területnagyságnál kisebb földrajzi egységek esetében átlagértékek használatát is lehetővé teszi. Az alapértelmezett értékek (egyetlen kivétellel) globális szint figyelembevételével lettek megadva. Használatukra azonban az irányelv – az EU területén belül – korlátozásokat alkalmaz. A korlátozások a NUTS 2. szintjéhez tartozó területi egységekre érvényesek ⁽²⁾. Ebből következően az Unión belül az átlagokat a NUTS 2. szintjének pontosságával, vagy annál is nagyobb részletességgel kellene meghatározni. Az EU-n kívülre is természetesen hasonló szint vonatkozna.

N₂O-kibocsátás (6. pont)

Az IPCC módszertana megfelelően alkalmazható a talajból származó N₂O-kibocsátások figyelembevételére, mind az ott leírt „közvetlen”, mind pedig a „közvetett” N₂O-kibocsátás vonatkozásában ⁽³⁾. A gazdasági szereplők az IPCC-módszertan mindhárom szintjét alkalmazhatják. A 3. szint, amely részletes mérésen és/vagy modellezésen alapul, a „regionális” természetési értékek kiszámításának vonatkozásában célravezetőbbnek tűnik, mint a tényleges értékek kiszámításának egyéb módjai (vö. e közlemény 3.3. pontjával).

A földhasználatban bekövetkezett változások (7. és 10. pont)

Földhasználati változásnak az tekintendő, ha az IPCC által alkalmazott hat földterület-kategóriában (erdőterület, füves terület, szántóföld, vizes élőhely, település és egyéb földterület), továbbá egy hetedik, az élő növények kategóriájában (olyan többnyári növényi kultúrák, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid életciklusú sarjerdő és az olajpálma ⁽⁴⁾) a földfelszín borítását tekintve változás áll be. Ennek megfelelően a füves terület szántófölddé alakítása földhasználati változás, másik haszonnövény termesztése (pl. kukorica helyett repce) viszont nem. A szántóföldbe az ugarterület is beletartozik (azaz az olyan terület, amelyet bizonyos ideig – egy vagy több évig – pihentetnek, mielőtt ismét művelésbe vonnák). A gazdálkodási tevékenységekben, például a talajművelés vagy a trágyázás gyakorlatában bekövetkezett változások nem minősülnek földhasználati változásnak.

⁽¹⁾ Ennek ténye például a talaj kötöttszén-készletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérésre a természet megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötöttszénkészletének növekedését megfelelő tudományos alapon végzett becsléssel meg lehet adni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a növekedés tényének és nagyságrendjének megállapításához.

⁽²⁾ 19. cikk, (2) és (3) bekezdés. A régiók jegyzékét az 1059/2003/EK rendelet I. melléklete ismerteti. A régiók interaktív térképe a következő weboldalon tekinthető meg: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

⁽³⁾ Lásd: az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) által az üvegházhatású gázok kibocsátásának nemzeti jegyzéke tekintetében 2006-ban kiadott iránymutatások 4. kötetének 11. fejezete: http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

⁽⁴⁾ Mivel az ilyen földterületek egyaránt rendelkeznek a szántóföld és az erdőterület jellemzőivel.

A kötöttszénkészlet kiszámításáról szóló iránymutatás⁽¹⁾ ismerteti a számítás részleteit. A Bizottság szándékai szerint magyarázatokkal ellátott számítási példákat tesz majd közzé átláthatósági platformján a földhasználatban bekövetkezett változások szénkészletre gyakorolt hatásából eredő kibocsátások kiszámításához.

Villamosenergia-hálózatok kibocsátási intenzitása (11. pont)

Az irányelv „meghatározott régió” vonatkozásában átlagos kibocsátás-intenzitás alkalmazását írja elő. Az Európai Unió esetében a legkézenfekvőbb az Unió teljes területét alapul venni. Harmadik országoknál, ahol az országhatárokon átlépve kevésbé kiépítettek a hálózati csatlakozások, a nemzeti átlag lehetne a megfelelő érték.

Energiaérték-hozzárendelés (17. és 18. pont)

Az előírt alsó fűtőértéket a teljes (társ)termékre vonatkozóan kell megadni, nem csak annak szárazanyag-tartalmára. Egyes esetekben ugyanakkor, különösen a csaknem teljesen száraz termékeknel, ez utóbbi is megfelelő közelítő értéket adhat.

Mivel a hőnek nincs alsó fűtőértéke, ezen az alapon nem lehet hozzá kibocsátásmennyiséget rendelni.

A növényi maradványokhoz és feldolgozási maradványokhoz szintén nem rendelhető kibocsátásmennyiség, hiszen összegyűjtésük pillanatáig kibocsátásuk zérus⁽²⁾, csakúgy mint a hulladéknak. A hulladékokkal és a maradványokkal bővebben az 5.2. pont foglalkozik.

A hozzárendelést közvetlenül azután kell elvégezni, hogy egy adott feldolgozási művelettel előállítják a társterméket (az általában tárolásra vagy értékesítésre kész anyagot) és a bioüzemanyagot/folyékony bio-energiáhozordozót/köztes terméket. Ez olyan feldolgozási művelet is lehet egy adott üzemben, amelyet bármely termék esetében az előállítási lánc alsóbb szintjén egy újabb feldolgozási művelet követ. Ha azonban a szóban forgó (társ)termékek további feldolgozása kapcsolódik (anyag- vagy energiabemenet tekintetében) a feldolgozási lánc előző műveletsoraihoz, a rendszer „finomító”-nak tekintendő⁽³⁾, és a hozzárendelést azokon a pontokon kell elvégezni, amelyeket követően már egyik termék esetében sincs további olyan feldolgozási művelet, amely anyag- vagy energiabemeneti körön keresztül egy előző feldolgozási művelethez kapcsolódna.

Kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésből származó villamos energia (16. pont)

A 17. pontban leírt általános hozzárendelési szabály nem alkalmazandó a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésből származó villamos energiára, amennyiben a kapcsolt termelés alapja 1) fosszilis üzemanyag; 2) bioenergia, amely ugyanannak az eljárásnak a társterméke; vagy 3) növényi maradvány, még ha ugyanazon eljárás társterméke is. E helyett a 16. pontban ismertetett szabályt kell alapul venni:

- Ha a kapcsolt termelés nemcsak a bioüzemanyag/folyékony bio-energiáhozordozó előállításához biztosít hőenergiát, hanem egyéb célokra is, a kapcsolt termelésnek – a számításához figyelembe vett – nagyságrendjét ennek megfelelően csökkenteni kell, mégpedig arra a mértékre, amely kifejezetten a bioüzemanyag/folyékony bio-energiáhozordozó előállítási folyamatához biztosított hőenergia mennyisége. A kapcsolt termelésnek az előállítási folyamatban leadott elsődleges villamosenergia-termelését ennek arányában kell szintén csökkenteni.
- A villamos energia fennmaradó – az említett kiigazítást és a tényleges belső energiaszükségletek kielégítését követő – mennyiségéhez üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységet lehet rendelni, amely azután levonható a feldolgozási kibocsátások mennyiségéből.
- E jóváírás mértéke megegyezik az erőművekben azonos üzemanyagtípus felhasználásával, azonos mennyiségű villamos energia előállításával járó teljes életciklusra vonatkoztatott kibocsátással.

Fosszilisüzemanyag-komparátorok (19. pont)

A bioüzemanyagok vonatkozásában jelenleg használatos fosszilisüzemanyag-komparátor értéke 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Ezt felváltja majd „a tényleges átlagos kibocsátás legutóbbi értéke a Közösségben elfogyasztott benzin és dízel fosszilis része tekintetében”, amit az az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv értelmében benyújtott jelentésekben rendelkezésre áll⁽⁴⁾.

A jelentéstételre először 2011-ben, majd azt követően évente kerül sor. Ha mód nyílik a fosszilisüzemanyag-komparátor új értékének kiszámítására, a Bizottság az értéket átláthatósági platformján közlésezi azzal a dátummal egyetemben, amelytől kezdve az érték „rendelkezésre állónak” tekinthető. Az irányelvben foglalt jellemző és alapértelmezett értékek következő felülvizsgálatának alkalmával figyelembe veszi majd a legújabb ilyen módosításokat.

⁽¹⁾ HL L 151., 2010.6.17., 19 o.

⁽²⁾ Ugyanígy ha alapanyagként használják fel őket, kibocsátásuk értéke nulláról indul az összegyűjtés pillanatában.

⁽³⁾ Vö. az V. melléklet C. része 18. pontjának utolsó albekezdésével.

⁽⁴⁾ Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv 7a. cikke értelmében a tagállamok által kijelölt (közúti) üzemanyag-/energiáhozordozó-forgalmazók évente jelentést tesznek a kijelölt illetékes hatóságnak az alábbiakról: 1) minden egyes üzemanyag- vagy energiatípus tekintetében a forgalomba hozott teljes mennyiség, beszerzési helyük és származásuk megjelölésével; és 2) a teljes életciklusra vonatkozó, energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátás.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 160/03)

2010. június 15-én a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angolul nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz:

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
 - elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) a 32010M5866 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít online hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.
-

IV

(Tájékoztatók)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2010. június 18.

(2010/C 160/04)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,2372	AUD Ausztrál dollár	1,4249
JPY Japán yen	112,12	CAD Kanadai dollár	1,2723
DKK Dán korona	7,4398	HKD Hongkongi dollár	9,6309
GBP Angol font	0,83570	NZD Új-zélandi dollár	1,7588
SEK Svéd korona	9,5599	SGD Szingapúri dollár	1,7170
CHF Svájci frank	1,3745	KRW Dél-Koreai won	1 490,51
ISK Izlandi korona		ZAR Dél-Afrikai rand	9,3263
NOK Norvég korona	7,8615	CNY Kínai renminbi	8,4454
BGN Bulgár leva	1,9558	HRK Horvát kuna	7,2010
CZK Cseh korona	25,733	IDR Indonéz rúpia	11 328,86
EEK Észt korona	15,6466	MYR Maláj ringgit	4,0221
HUF Magyar forint	280,05	PHP Fülöp-szigeteki peso	56,783
LTL Litván litász/lita	3,4528	RUB Orosz rubel	38,3840
LVL Lett lats	0,7076	THB Thaiföldi baht	40,091
PLN Lengyel zloty	4,0675	BRL Brazil real	2,2000
RON Román lej	4,2400	MXN Mexikói peso	15,5454
TRY Török líra	1,9290	INR Indiai rúpia	57,1220

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Döntés az ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA esetében végrehajtandó reorganizációs intézkedésről

(Közzététel a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének megfelelően)

(2010/C 160/05)

Biztosító	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA. Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
A határozat időpontja, hatálybalépése és jellege	Az olasz magánbiztosítók felügyeleti szervének (ISVAP) 2010. április 14-i 2795. számú intézkedése: időközi vezetéssel megbízandó tisztviselő kinevezése a 209/2005. számú törvényerejű rendelet 230. cikke értelmében.
Illetékes hatóság	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Felügyeleti hatóság	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
A kijelölt tisztviselő	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Irányadó jog	Olaszország A 209/2005. számú törvényerejű rendelet 230. cikke.

Az olasz magánbiztosítók felügyeleti szerve (ISVAP) 2010. április 14-i 2795. számú rendelkezésével arról határozott, hogy a 2005. szeptember 7-i 209/2005. számú törvényerejű rendelet 230. cikke értelmében Dott. Angelo Cremonesét megbízza az ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA, (székhelye: Milano, Viale Nazario Sauro 14) időközi vezetésével. A megbízatás az említett rendelkezés elfogadásától számítva legfeljebb két (2) hónapra szól. A rendelkezés következtében a társaság ügyviteli és felügyeleti testületeinek hatásköre felfüggesztésre kerül.

V

(Hirdetmények)

A KÖZÖS KERESKEDELEMPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ
ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó dömpingellenes
eljárás megindításáról

(2010/C 160/06)

A Bizottsághoz az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) 5. cikke alapján panaszt nyújtottak be, amely szerint a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatala dömpingelt formában történik, s ezáltal jelentős kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak.

1. A panasz

A panaszt 2010. május 7-én nyújtotta be az Európai Kerámia-burkolólap-gyártók Szövetsége (European Ceramic Tile Manufacturers' Federation (CET)), a továbbiakban: panaszos) olyan gyártók nevében, amelyek termelése a kerámialapok teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 30 %-át teszi ki.

2. A vizsgált termék

A vizsgált termék mázas és mázatlan kerámia út- és padlóburkoló lap, kályha- vagy falburkoló csempe, illetve mázas vagy mázatlan kerámiamozsaik, kockakő és hasonló termék, alátétlen is (a továbbiakban: vizsgált termék).

3. A dömpingre vonatkozó állítás⁽²⁾

Az állítások szerint dömpingelt termék a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: érintett ország) származó, a jelenleg a 6907 10 00, 6907 90 10, 6907 90 91, 6907 90 93, 6907 90 99, 6908 10 10, 6908 10 90, 6908 90 11, 6908 90 21, 6908 90 29, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 és 6908 90 99 KN-kód alá eső vizsgált termék. Ezek a KN-kódok csak tájékoztató jellegűek.

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

⁽²⁾ Dömping alatt egy termék (a továbbiakban: érintett termék) „rendes érték” alatti áron történő exportértékesítését értjük. A rendes érték általában a „hasonló termék” összehasonlítható ára az exportáló ország belföldi piacán. A „hasonló termék” kifejezés azt a terméket jelöli, amely az érintett termékkel minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában azt a terméket, amely az érintett termékkel szoros hasonlóságot mutat.

Mivel a Kínai Népköztársaság nem minősül piacgazdasági berendezkedésű országnak, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése szerint a panaszos a Kínai Népköztársaságból érkező behozatalra vonatkozó rendes értéket egy piacgazdasági berendezkedésű harmadik ország, jelen esetben az Amerikai Egyesült Államok által alkalmazott ár alapján állapította meg. A dömpingre vonatkozó állítás az így kiszámított rendes értéknek és a vizsgált termék Unióba irányuló exportja során alkalmazott (gyártelepi) exportáraknak az összehasonlításán alapul.

Ennek alapján a kiszámított dömpingkülönbözlet az érintett exportáló ország tekintetében jelentős.

4. A kárra vonatkozó állítás

A panaszos bizonyítékokkal szolgált arról, hogy a vizsgált terméknek az érintett országból történő behozatala mind abszolút értékben, mind a piaci részesedést tekintve összeségében megnövekedett.

A panaszos egyértelmű bizonyítékkal támasztotta alá, hogy a vizsgált termék behozatali mennyisége és árai – egyéb következmények mellett – kedvezőtlenül hatnak az uniós gazdasági ágazat által értékesített mennyiségekre és az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésére, és ezáltal jelentős mértékben rontják az uniós gazdasági ágazat összteljesítményét.

5. Az eljárás

Mint ahogy a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy a panaszt az uniós gazdasági ágazat részéről vagy nevében nyújtották be, és hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság az alaprendelet 5. cikke alapján vizsgálatot indít.

A vizsgálat azt hivatott megállapítani, hogy az érintett országból származó vizsgált termék behozatala dömpingelt formában történik-e, és ha igen, a dömping okozott-e kárt az uniós gazdasági ágazat számára. Ha a következtetések ezt támasztják alá, a vizsgálat feltárja, hogy nem ellenkezik-e az Unió érdekeivel, ha intézkedések elrendelésére kerül sor.

5.1. A dömping megállapítására irányuló eljárás

A Bizottság felkéri a vizsgált termék érintett országbeli exportáló gyártóit⁽³⁾, hogy vegyenek részt a vizsgálatban.

5.1.1. Az exportáló gyártókra vonatkozó vizsgálat

5.1.1.1. Mintavételbe bevonható országok, azaz azon országok, amelyekben nagy számú exportáló gyártó található

a) Mintavétel

Tekintettel arra, hogy az érintett országban nagy számban működhetnek ezen eljárás hatálya alá tartozó exportáló gyártók, valamint a vizsgálatnak a jogilag előírt határidőn belül való lezárása érdekében a Bizottság a megvizsgálandó exportáló gyártók számát egy minta kiválasztásával ésszerű mértékűre korlátozhatja („mintavétel”). A mintavételre az alaprendelet 17. cikkének megfelelően kerül sor.

A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkéri valamennyi exportáló gyártót, illetve a nevükben eljáró képviselőiket, hogy jelentkezzenek. A felek kötelesek – eltérő rendelkezés hiányában – ennek az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napjától számított 15 napon belül jelentkezni, és vállalatokról vagy vállalkozásokról az alábbi információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátani:

- név, cím, e-mail cím, telefon- és faxszám és a kapcsolat tartó személy,
- a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban (a továbbiakban: vizsgálati időszak) az Unióba irányuló exportra értékesített vizsgált termék forgalma helyi valutában és mennyisége négyzetméterben, a 27 tagállamra⁽⁴⁾ külön-külön lebontva és összesítve is,
- a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban a belföldi piacon értékesített vizsgált termék forgalma helyi valutában és mennyisége négyzetméterben,

⁽³⁾ Exportáló gyártó az érintett országbeli bármely olyan vállalat, amely a vizsgált terméket előállítja és – közvetlenül vagy harmadik félen, így például az érintett termék gyártásában, belföldi értékesítésében vagy exportjában részt vevő, vele kapcsolatban álló vállalatot keresztül – az Unió piacára exportálja. A nem gyártó exportőrök rendszerint nem jogosultak egyedi vámtételre.

⁽⁴⁾ Az Európai Unió 27 tagállama a következők: Ausztria, Belgium, Bulgária, Ciprus, Cseh Köztársaság, Dánia, az Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Írország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Németország, Olaszország, Portugália, Románia, Spanyolország, Svédország, Szlovákia és Szlovénia.

— a vállalat pontos tevékenysége a vizsgált termék vonatkozásában világszerte,

— a vizsgált termék előállításában és/vagy (exportra történő és/vagy belföldi) értékesítésében érintett, a vállalattal kapcsolatban álló⁽⁵⁾ valamennyi vállalat neve és tevékenységének pontos leírása,

— bármely olyan egyéb információ, amely segítheti a Bizottságot a minta kiválasztásában.

Az exportáló gyártóknak azt is jelezniük kell, hogy – amennyiben nem válogatják bele őket a mintába – kérdőívet vagy egyéb igénylőlapot szeretnének kapni, amelyet kitöltve egyéni dömpingkülönbözetet kívánnak igényelni a következő b) szakasz szerint.

A fenti információk megadásával a vállalat hozzájárul a mintába való esetleges felvételéhez. A mintába való felvétel esetén a vállalatnak kérdőívet kell kitöltenie, és hozzá kell járulnia ahhoz, hogy válaszában hitelességét helyszíni vizsgálat keretében ellenőrizze. Ha a vállalat úgy nyilatkozik, hogy nem járul hozzá a mintába való esetleges felvételéhez, akkor a vizsgálat során együtt nem működő vállalatnak kell tekinteni. Az együtt nem működő exportáló gyártók esetében a Bizottság megállapításainak alapjául a rendelkezésre álló tények szolgálnak, és az eredmény kedvezőlenebb lehet e fél számára, mintha együttműködött volna.

Az exportáló gyártók mintájának kiválasztásához szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság az exportáló ország hatóságaival és az exportáló gyártók ismert szövetségeivel is kapcsolatba lép.

Amennyiben az érdekelt felek a minta kiválasztásával kapcsolatban – a fentiekben igényeltektől eltérő – releváns információt kívánnak benyújtani, azt – eltérő rendelkezés hiányában – az ennek az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napjától számított 21 napon belül kell megtenniük.

⁽⁵⁾ A Közösségi Vámcode végrehajtásáról szóló 2454/93/EKG bizottsági rendelet 143. cikke értelmében a személyek kizárólag abban az esetben tekinthetők egymással kapcsolatban állónak, ha: a) egymás üzleti vállalkozásainak tisztségviselői vagy igazgatói; b) jogilag elismert üzlettársak; c) alkalmazotti viszonyban állnak egymással; d) bármely személy közvetve vagy közvetlenül tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük kibocsátott, szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy egyéb részesedéseinek 5 %-át vagy annál többet; e) egyikük közvetve vagy közvetlenül ellenőrzi a másikat; f) harmadik személy közvetve vagy közvetlenül mindkettőjüket ellenőrzi; g) közvetve vagy közvetlenül együtt ellenőriznek egy harmadik részvényt; vagy h) ugyanannak a családnak a tagjai. A személyek kizárólag akkor minősülnek egy család tagjainak, ha az alábbi rokoni kapcsolatok valamelyikében állnak egymással: i. férj és feleség; ii. szülő és gyermek; iii. fivér és lánytestvér (akár vér szerinti, akár féltestvér); iv. nagyszülő és unoka; v. nagybácsi vagy nagynéni és unokaöcs vagy unokahúg; vi. após vagy anyós és vő vagy meny; vii. sógor és sógornő. (HL L 253., 1993.10.11., 1. o.). Ebben az összefüggésben a „személy” természetes vagy jogi személyt jelent.

Ha mintavételre van szükség, akkor az exportáló gyártók az Unióba irányuló kivitel azon legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján választhatók ki, amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható. A Bizottság – adott esetben az exportáló ország hatóságain keresztül – valamennyi ismert exportáló termelőt, az exportáló ország hatóságait és az exportáló gyártók szövetségeit tájékoztatja a mintába való felvételre kiválasztott vállalatokról.

Eltérő rendelkezés hiányában a mintába kiválasztott valamennyi exportáló gyártónak a mintába való felvételtől szóló értesítéstől számított 37 napon belül kitöltött kérdőívet kell benyújtania.

A mintába való lehetséges felvételükbe beleegyező, de a mintába fel nem vett vállalatok együttműködőnek minősülnek (a továbbiakban: a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártók). Az alábbi b) szakasz sérelme nélkül, a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártókra kivethető dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő exportáló gyártókra nézve megállapított dömpingkülönbözöt súlyozott átlagát.

b) A mintába fel nem vett vállalatokra vonatkozó egyéni dömpingkülönbözöt

Az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártók kérhetik, hogy a Bizottság állapítsa meg egyéni dömpingkülönbözötük (a továbbiakban: egyéni dömpingkülönbözöt). Az egyéni dömpingkülönbözöt igényelni kívánó exportáló gyártóknak a fenti a) szakasznak megfelelően kérdőívet vagy egyéb igénylőlapot kell kérniük, amelyet az alábbiakban megállapított határidőkön belül kell megfelelőképpen kitöltve benyújtaniuk. A kitöltött kérdőívet – eltérő rendelkezés hiányában – a mintába való felvételtől szóló értesítéstől számított 37 napon belül kell benyújtani. Hangsúlyozandó, hogy ahhoz, hogy a Bizottság a nem piacgazdasági berendezkedésű ország exportáló gyártóira egyéni dömpingkülönbözöt állapíthasson meg, bizonyítani kell, hogy azok eleget tesznek az alábbi 5.1.2.2. szakaszban meghatározott, a piacgazdasági elbánáshoz vagy legalább az egyéni elbánáshoz szükséges feltételeknek.

Az egyéni dömpingkülönbözöt kérelmező exportáló gyártóknak ugyanakkor tudniuk kell, hogy a Bizottság határozhat úgy, hogy nem számít ki egyéni dömpingkülönbözöt számukra, ha például az exportáló gyártók száma olyan nagy, hogy az egyéni dömpingkülönbözöt meghatározása túl nagy terhet jelentene, és késleltetné a vizsgálat időben történő lezárását.

5.1.2. Az érintett, nem piacgazdasági berendezkedésű ország exportáló gyártóira vonatkozó eljárás

5.1.2.1. A piacgazdasági berendezkedésű ország kiválasztása

Az alábbi 5.1.2.2. szakasz rendelkezései alapján – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint – a Kínai

Népköztársaságból származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasági berendezkedésű harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell kiszámítani. Ennek érdekében a Bizottságnak egy megfelelő, piacgazdasági berendezkedésű harmadik országot kell kiválasztania. A Bizottság ideiglenesen az Amerikai Egyesült Államokat választotta ki erre a célra. Az érdekelt feleknek az ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 10 napon belül kell beküldeniük a fent említett választás helyes ségére vonatkozó észrevételeiket a Bizottsághoz.

5.1.2.2. Az érintett, nem piacgazdasági berendezkedésű ország exportáló gyártóira vonatkozó elbánás

Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján azok az érintett országbeli egyéni exportáló gyártók, melyek úgy vélik, hogy a vizsgált termék gyártása és értékesítése tekintetében piacgazdasági feltételek vonatkoznak rájuk, megfelelően indokolt kérelmet nyújthatnak be erre vonatkozóan. Egy vállalat akkor részesíthető piacgazdasági elbánásban, ha a fent említett kérelem értékelése alapján teljesülnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában megállapított kritériumok⁽⁶⁾. A piacgazdasági elbánásban részesülő exportáló gyártók dömpingkülönbözötét – a lehetséges mértékben és az alaprendelet 18. cikke alapján rendelkezésre álló tények felhasználásának sérelme nélkül – a saját rendes értékük és exportáruk felhasználásával számítják ki, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerint.

Az érintett országbeli egyes exportáló gyártók egyéni elbánást is igényelhetnek – alternatívaként is. Az egyéni elbánás elnyeréséhez az exportáló gyártóknak be kell bizonyítaniuk, hogy az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésében szereplő valamennyi kritériumnak⁽⁷⁾ megfelelnek. Az egyéni elbánásban részesülő exportáló gyártók dömpingkülönbözötét a saját exportáruk alapján számítják ki. Az egyéni elbánásban részesülő exportáló gyártók esetében a rendes érték az előbb ismertetett módon kiválasztott piacgazdasági berendezkedésű harmadik országra vonatkozóan megállapított értékeken alapul.

⁽⁶⁾ Az exportáló gyártóknak elsősorban a következőket kell igazolniuk: i. az üzleti döntések és a költségek a piaci feltételeknek megfelelően és jelentős állami beavatkozás nélkül alakulnak; ii. a cégek egyetlen, átlátható alapvető könyvelést vezetnek, amelyet a nemzetközi számviteli szabványoknak megfelelően független ellenőrzésnek vetnek alá, és minden célra azt alkalmazzák; iii. nincsenek a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből eredő jelentős torzulások; iv. a csődre és tulajdonra vonatkozó jogszabályok stabilitást és jogbiztonságot garantálnak; és v. a valutaváltás piaci árfolyamon történik.

⁽⁷⁾ Az exportáló gyártóknak elsősorban a következőket kell igazolniuk: i. ha teljes mértékben vagy részben külföldi tulajdonban lévő vállalatról vagy vegyes vállalatról van szó, az exportőrök szabadon hazatelepíthetik a tőkét és a nyereséget; ii. az exportárakat és exportmennyiségeket, valamint az értékesítési feltételeket szabadon határozzák meg; iii. a részvények többsége magánszemélyek tulajdonában van. Azoknak az állami tisztviselőknak, akik az igazgatótanácsban foglalnak helyet, vagy kulcsfontosságú vezetői pozíciót töltenek be, kisebbségben kell lenniük, illetve bizonyítani kell, hogy a vállalat kellőképpen független az állami befolyástól; iv. az árfolyamok átszámítása piaci árfolyamon történik; és v. az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását olyan esetben, ha egyedi exportőrökre eltérő vámtételeket határoznak meg.

a) Piacgazdasági elbánás

A Bizottság piacgazdasági elbánás kérelmezésére szolgáló igénylőlapokat küld minden olyan, a mintába való felvételre kiválasztott, érintett országbeli, valamint a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártónak, amely egyéni dömpingkülönbözetet kíván igényelni, valamint az exportáló gyártók ismert szövetségeinek, továbbá az érintett ország hatóságainak.

Eltérő rendelkezés hiányában a piacgazdasági elbánást igénylő valamennyi exportáló gyártónak a mintába való felvételtől, illetve a mintába való felvétel elutasításáról szóló értesítéstől számított 15 napon belül kitöltött igénylőlapot kell benyújtania.

b) Egyéni elbánás

Az egyéni elbánás igényléséhez a mintába felvett, érintett országbeli exportáló gyártóknak, valamint a mintába fel nem vett együttműködő exportáló gyártóknak, amelyek egyéni dömpingkülönbözetet kívánnak igényelni – eltérő rendelkezés hiányában – az igénylőlapot az egyéni elbánásra vonatkozó szakaszokat megfelelően kitöltve, a mintába való felvételtől szóló értesítéstől számított 15 napon belül kell benyújtaniuk.

5.1.3. A független importőrök vizsgálata ⁽⁸⁾, ⁽⁹⁾

Tekintettel az ezen eljárásban érintett független importőrök esetlegesen nagy számára és a vizsgálatnak a jogilag előírt határidőn belül való lezárása érdekében a Bizottság a megvizsgálandó független importőrök számát egy minta kiválasztásával ésszerű mértékűre korlátozhatja („mintavétel”). A mintavételre az alaprendelet 17. cikkének megfelelően kerül sor.

A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, felkéri valamennyi független importőrt, illetve a nevükben eljáró képviselőket, hogy jelentkezzenek. E felek – eltérő rendelkezés hiányában – kötelesek ennek az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napjától számított 15 napon belül jelentkezni, és vállalatukról vagy vállalataikról az alábbi információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátani:

- név, cím, e-mail cím, telefon- és faxszám és a kapcsolattartó személy,
- a vállalat pontos tevékenysége a vizsgált termék vonatkozásában,
- a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszak teljes forgalma,

⁽⁸⁾ Kizárólag az exportáló gyártóktól független importőrök vehetők fel a mintába. Azoknak az importőröknek, akik exportáló gyártókkal állnak kapcsolatban, ki kell tölteniük a kérdőív I. mellékletét ezen exportáló gyártók vonatkozásában. A kapcsolatban állás meghatározását lásd az 5. lábjegyzetben.

⁽⁹⁾ A független importőrök által szolgáltatott adatok a dömping meghatározásától eltérő vizsgálati szempontok elemzéséhez is felhasználhatók.

— a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban a Kínai Népköztársaságból származó importált vizsgált termék uniós piacra történő behozatalának és ott lebonyolított újraértékesítésének mennyisége négyzetméterben és értéke euróban,

— az érintett termék előállításában és/vagy értékesítésében érintett, a vállalattal kapcsolatban álló ⁽¹⁰⁾ valamennyi vállalat neve és tevékenységének pontos leírása,

— bármely olyan egyéb információ, mely segítheti a Bizottságot a minta kiválasztásában.

A fenti információk megadásával a vállalat hozzájárul a mintába való esetleges felvételéhez. A mintába való felvétel esetén a vállalatnak kérdőívet kell kitöltenie, és hozzá kell járulnia ahhoz, hogy válaszában hitelességét helyszíni vizsgálat keretében ellenőrizzék. Ha a vállalat úgy nyilatkozik, hogy nem járul hozzá a mintába való esetleges felvételéhez, akkor a vizsgálat során együtt nem működő vállalatnak kell tekinteni. Az együtt nem működő importőrök esetében a Bizottság megállapításainak alapjául a rendelkezésre álló tények szolgálnak, és az eredmény kedvezőtlenebb lehet e fél számára, mintha együttműködött volna.

A független importőrök mintájának kiválasztásához szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság emellett kapcsolatba lép az importőrök ismert szövetségeivel.

Amennyiben az érdekelt felek a minta kiválasztásával kapcsolatban – a fentiekben igényeltéktől eltérő – releváns információt kívánnak benyújtani, azt – eltérő rendelkezés hiányában – az ennek az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napjától számított 21 napon belül kell megtenniük.

Ha mintavételre van szükség, akkor az importőröket az érintett termék uniós értékesítéseinek olyan legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján lehet kiválasztani, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható. A Bizottság valamennyi ismert független importőrt és importőrszövetséget is értesít arról, hogy mely vállalatok kerültek be a mintába.

A vizsgálatához szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság kérdőíveket küld a mintába felvett független importőröknek és az importőrök ismert szövetségeinek. E feleknek a kitöltött kérdőíveket – eltérő rendelkezés hiányában – a mintába való felvételtől szóló értesítés napjától számított 37 napon belül kell benyújtaniuk. A kitöltött kérdőívnek információt kell tartalmaznia többek között a felek vállalatának/vállalatainak szerkezetéről, tevékenységéről a vizsgált termék vonatkozásában, valamint a vizsgált termék újraértékesítéséről.

⁽¹⁰⁾ Lásd az 5. lábjegyzetet.

5.2. A kár megállapítására irányuló eljárás

Kár alatt a következők értendők: az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár vagy ennek kockázata, illetve az uniós gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatása. A kármegállapítás tényleges bizonyítékok alapján történik, melynek során tárgyilagosan vizsgálják a dömpingelt import mennyiségét, a dömpingelt importnak az uniós piacon értékesített hasonló termékek árára gyakorolt hatását, valamint a dömpingelt importnak az uniós gazdasági ágazatra következőképpen gyakorolt hatását. Annak megállapítására, hogy érte-e jelentős kár az uniós gazdasági ágazatot, a Bizottság felkéri a vizsgált termék uniós gyártóit, hogy működjenek közre a bizottsági vizsgálatban.

5.2.1. Az uniós gyártókra vonatkozó vizsgálat

Tekintettel az eljárásban érintett uniós gyártók esetlegesen nagy számára, valamint a vizsgálatnak az előírt határidőn belül való lezárása érdekében a Bizottság a megvizsgálendő uniós gyártók számát egy minta kiválasztásával ésszerű mértékűre korlátozhatja („mintavétel”). A mintavételre az alaprendelet 17. cikkének megfelelően kerül sor.

A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkéri valamennyi uniós gyártót, illetve a nevükben eljáró képviselőiket, hogy jelentkezzenek. E felek – eltérő rendelkezés hiányában – kötelesek ennek az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napjától számított 15 napon belül jelentkezni, és vállalatukról vagy vállalataikról az alábbi információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátani:

- név, cím, e-mail cím, telefon- és faxszám és a kapcsolattartó személy,
- a vállalat pontos tevékenysége a vizsgált termék vonatkozásában világszerte,
- a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban a vizsgált termék uniós piacon történő értékesítésének értéke euróban,
- a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban a vizsgált termék uniós piacon történő értékesítésének mennyisége négyzetméterben,
- a vizsgált terméknek a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban előállított mennyisége négyzetméterben,
- adott esetben a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban az érintett országban előállított vizsgált terméknek az Unióba behozott mennyisége négyzetméterben,

- az (Unióban vagy az érintett országban gyártott) vizsgált termék előállításában és/vagy értékesítésében érintett, a vállalattal kapcsolatban álló ⁽¹⁾ valamennyi vállalat neve és tevékenységének pontos leírása,
- bármely olyan egyéb információ, mely segítheti a Bizottságot a minta kiválasztásában.

A fenti információk közül azokat, amelyek a Bizottság kereskedelemvédelmi szolgálataihoz már eljutottak, a vállalatoknak nem kell újra elküldeniük. A jelentkezéssel és a fenti információk megadásával a vállalatok hozzájárulnak a mintába való esetleges felvételükhöz. A mintába való felvétel esetén a vállalatoknak kérdőívet kell kitölteniük, és hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy válaszaik hitelességét helyszíni vizsgálat keretében ellenőrizzék. Ha egy vállalat úgy nyilatkozik, hogy nem járul hozzá a mintába való esetleges felvételéhez, akkor a vizsgálat során együtt nem működő vállalatnak kell tekinteni. Az együtt nem működő uniós gyártókra vonatkozó bizottsági megállapítások alapjául a rendelkezésre álló tények szolgálnak, és az eredmény kedvezőtlenebbnek bizonyulhat a fél számára, mintha együttműködött volna.

Az uniós gyártók mintájának kiválasztásához szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság emellett kapcsolatba lép az uniós gyártók ismert szövetségeivel.

Amennyiben az érdekelt felek a minta kiválasztásával kapcsolatban a fentiekben felsorolt információk kivételével bármilyen más releváns információt kívánnak benyújtani, ezt – eltérő rendelkezés hiányában – az ennek az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napjától számított 21 napon belül kell megtenniük.

Ha mintavételre van szükség, akkor az uniós gyártókat az Unióban realizált értékesítések azon legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján lehet kiválasztani, amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható. A Bizottság értesíti valamennyi ismert uniós gyártót és az uniós gyártók szövetségeit is arról, hogy mely vállalatok kerültek be a mintába.

A vizsgálatához szükségesnek tartott információk beszerzése érdekében a Bizottság kérdőívet küld a mintába felvett uniós gyártóknak és az uniós gyártók minden ismert szövetségének. Eltérő rendelkezés hiányában ezeknek a feleknek a minta kiválasztásáról kapott értesítést követő 37 napon belül be kell nyújtaniuk a kitöltött kérdőívet. A kitöltött kérdőívnek többek között a vállalatuk/vállalataik szerkezetére, azok pénzügyi helyzetére, a vizsgált termék vonatkozásában folytatott tevékenységeire, valamint a vizsgált termék előállítási költségeire és értékesítéseire vonatkozóan kell információt tartalmaznia.

⁽¹⁾ Lásd az 5. lágjegyzetet.

5.3. Az uniós érdekek vizsgálatára irányuló eljárás

Abban az esetben, ha a dömpingre és az általa okozott kárra vonatkozó állítások bizonyítást nyernek, az alaprendelet 21. cikke szerint határozni kell arról, hogy nem ellentétes-e az uniós érdekekkel, ha dömpingellenes intézkedések elfogadására kerül sor. A Bizottság felkéri az uniós gyártókat, az importőröket és azok reprezentatív szövetségeit, a felhasználókat és azok reprezentatív szövetségeit, a szállítókat és azok reprezentatív szövetségeit, illetve a reprezentatív fogyasztói szervezeteket arra, hogy – eltérő rendelkezés hiányában – ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított 15 napon belül jelentkezzenek. A vizsgálatban való részvételhez a reprezentatív fogyasztói szervezeteknek – ugyanezen határidőn belül – bizonyítaniuk kell, hogy tevékenységeik és a vizsgált termék között objektív kapcsolat áll fenn.

A fenti határidőn belül jelentkező feleknek – eltérő rendelkezés hiányában ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 37 napon belül – információt szolgáltathatnak a Bizottság részére arról, hogy nem ellentétes-e az uniós érdekekkel, ha intézkedések bevezetésére kerül sor. Az információ benyújtása történhet a Bizottság által összeállított kérdőív kitöltésével, vagy tetszőleges formátumban, de lehetőleg kiterve a kérdőív által érintett témákra. Mindenesetre a 21. cikk alapján közölt információk csak akkor vehetők figyelembe, ha azokat benyújtásukkor tényszerű bizonyítékokkal támasztják alá.

5.4. Egyéb írásbeli beadványok

Ezen értesítés rendelkezéseinek megfelelően a Bizottság felkéri az érdekelt feleket, hogy ismertessék álláspontjukat, szolgáltatásnak információkat, és állításait támasszák alá bizonyítékokkal. Ezen információknak és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékoknak – eltérő rendelkezés hiányában – az ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 37 napon belül kell beérkezniük a Bizottsághoz.

5.5. A vizsgálattal megbízott bizottsági szolgálatok előtti meghallgatás lehetősége

Valamennyi érdekelt fél kérheti a Bizottság vizsgálattal megbízott szolgálatai előtti meghallgatását. A meghallgatás iránti kérelmet írásban kell benyújtani; az anyagnak tartalmaznia kell a kérelem indokait. A vizsgálat kezdeti szakaszára vonatkozó kérdésekben kért meghallgatások esetében a kérelmet az ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 15 napon belül kell benyújtani. Ezt követően a meghallgatás iránti kérelmet a Bizottság által a felekkel folytatott kommunikáció során kitűzött határidőn belül kell benyújtani.

5.6. Az írásbeli beadványok benyújtására, valamint a kitöltött kérdőívek és levelek elküldésére vonatkozó eljárás

Az érdekelt feleknek minden beadványukat – köztük a minta kiválasztásával kapcsolatban benyújtott információkat, a piacgazdasági elbánás kérelmezésére szolgáló, kitöltött igénylőlapokat, a kitöltött kérdőíveket, illetve azok naprakész változatait – írásban, akár papíron, akár elektronikus formátumban kell benyújtaniuk, amelyen fel kell tüntetniük nevüket, címüket, e-mail címüket, telefon- és faxszámukat. Amennyiben valamely

érdekelt fél technikai okok miatt nem tudja beadványait és kérelmeit elektronikus formában benyújtani, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot.

Az érdekelt felek által benyújtott valamennyi beadványt – beleértve az ebben az értesítésben kért információkat, a kitöltött kérdőíveket és az érdekelt felek által szolgáltatott olyan levelezést, amellyel kapcsolatban bizalmas adatkezelést kértek – „Limited”⁽¹²⁾ (Korlátozott hozzáférés) jelöléssel kell ellátni.

A „Limited” jelöléssel ellátott információkat benyújtó érdekelt feleknek az alaprendelet 19. cikke (2) bekezdésének értelmében ezekről az adatokról nem bizalmas jellegű összefoglalókat is a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk, melyeket „For inspection by interested parties” (Az érdekelt felek számára, betekintésre) jelöléssel kell ellátni. Ezeknek az összefoglalóknak kellő részletességűeknek kell lenniük annak érdekében, hogy a bizalmas információk lényege érthető legyen. Amennyiben a bizalmas információt benyújtó érdekelt fél nem a kért formában és minőségben készíti el a nem bizalmas jellegű összefoglalót, a Bizottság figyelmen kívül hagyhatja az ilyen bizalmas információt.

A Bizottság levelezési címe:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22979805

E-mail: trade-ad-ceramic-tiles-china@ec.europa.eu

6. Az együttműködés hiánya

Abban az esetben, ha az érdekelt felek valamelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy nem szolgáltat információkat határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, az alaprendelet 18. cikke értelmében átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges megállapítások tehetőek a rendelkezésre álló tények alapján.

Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek valamelyike hamis vagy félrevezető adatokat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényekre lehet támaszkodni.

Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezért a megállapítások alapjául az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló tények szolgálnak, az eredmény kedvezőlenebb lehet e fél számára, mintha együttműködött volna.

⁽¹²⁾ Ez a dokumentum az 1255/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.) 19. cikke és az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló WTO-megállapodás (dömpingellenes megállapodás) 6. cikke szerint bizalmas dokumentumnak minősül. A dokumentumnak védelmet kell biztosítani az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.) 4. cikke értelmében is.

7. Meghallgató tisztviselő

Az érdekelt felek kérhetik a Kereskedelmi Főigazgatóság meghallgató tisztviselőjének közbenjárását. A meghallgató tisztviselő összekötő szerepet tölt be az érdekelt felek és a Bizottság vizsgálattal megbízott szervezeti egységei között. A meghallgató tisztviselő felülvizsgálja az aktához való hozzáférés iránti kérelmeket, a dokumentumok bizalmas jellegével kapcsolatos vitákat, a határidők meghosszabbítása iránti kérelmeket és a harmadik felek meghallgatás iránti kérelmeit. A meghallgató tisztviselő meghallgatást szervezhet az adott érdekelt fél számára, és közbenjárhat annak biztosítása érdekében, hogy az érdekelt felek maradéktalanul gyakorolhassák a védelemhez való jogukat.

A meghallgató tisztviselő általi meghallgatás iránti kérelmet írásban kell benyújtani; a benyújtott anyagnak tartalmaznia kell a kérelem indokait. A vizsgálat kezdeti szakaszára vonatkozó kérdésekben kért meghallgatások esetében a kérelmet az ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 15 napon belül kell benyújtani. Ezt követően a meghallgatás iránti kérelmet a Bizottság által a felekkel folytatott kommunikáció során meghatározott egyedi határidőkön belül kell benyújtani.

A meghallgató tisztviselő lehetőséget biztosít olyan meghallgatásra is, ahol a felek előadhatják különböző álláspontjukat és ütköztethetik érveiket, többek között a dömping, a kár, az

okozati összefüggés vagy az uniós érdek kérdésében. Ilyen meghallgatásra rendszerint legkésőbb az ideiglenes megállapítások közzétételétől számított negyedik hét végén kerül sor.

Az érdekelt felek a további részletekről és a kapcsolatfelvétel módjáról a Kereskedelmi Főigazgatóság webhelyén, a meghallgató tisztviselő weboldalán tájékozódhatnak: http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm

8. A vizsgálat ütemterve

A vizsgálat az alaprendelet 6. cikke (9) bekezdésének megfelelően ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított 15 hónapon belül lezárul. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének értelmében ideiglenes intézkedéseket ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított 9 hónapon belül lehet elrendelni.

9. Személyes adatok feldolgozása

A Bizottság a vizsgálat során gyűjtött valamennyi személyes adatot a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹³⁾ megfelelően fogja kezelni.

⁽¹³⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

EGYÉB JOGI AKTUSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Értesítés azon személyek, jogalanyok és szervezetek számára, akikkel és amelyekkel az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 423/2007/EK tanácsi rendelet 7. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett listák kiegészülnek az 532/2010/EU bizottsági rendelet alapján

(2010/C 160/07)

1. A 2007/140/KKBP tanácsi közös álláspont⁽¹⁾ egyebek mellett rendelkezik az 1737 (2006) ENSZ BT-határozat mellékletében megjelölt, valamint az ENSZ BT vagy az illetékes BT-bizottság által az 1737 (2006) ENSZ BT-határozat (12) bekezdésének és az 1803 (2008) ENSZ BT-határozat (7) bekezdésének megfelelően megjelölt további természetes és jogi személyek, jogalanyok és szervezetek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztásáról.

2. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2010. június 9-én úgy döntött, hogy e bekezdések értelmében kijelöl egy természetes személyt és 40 jogi személyt, jogalanyt vagy szervezetet. Az érintett természetes vagy jogi személyek, jogalanyok és szervezetek bármikor – tetszőleges igazoló dokumentumokkal ellátott – kérelmet terjeszthetnek az ENSZ elé annak érdekében, hogy a testület vizsgálja felül az őket kijelölő határozatot. E kérelmet a következő címre kell elküldeni:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA (AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK)

További információk: <http://www.un.org/sc/committees/dfp.shtml>

3. A 2. pontban említett ENSZ-határozatok alapján a Bizottság elfogadta az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 423/2007/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ IV. mellékletét módosító 532/2010/EU rendeletet⁽³⁾.

Ennélfogva a 423/2007/EK rendelet alábbi intézkedései vonatkoznak az érintett természetes és jogi személyekre, jogalanyokra és szervekre:

a) az érintett személyek, jogalanyok vagy szervezetek tulajdonában vagy birtokában lévő vagy ezek ellenőrzése alá tartozó valamennyi pénzeszköz és gazdasági forrás befagyasztása, továbbá a pénzeszközök vagy gazdasági források részükre vagy javukra közvetlen vagy közvetett módon történő rendelkezésre bocsátásának tilalma (7. cikk (1) és (3) bekezdés);

valamint

b) az olyan tevékenységekben való tudatos és szándékos részvétel tilalma, amelynek célja vagy hatása közvetve vagy közvetlenül a fenti a) pontban említett intézkedések kikerülése.

⁽¹⁾ HL L 61., 2007.2.28., 49. o.

⁽²⁾ HL L 103., 2007.4.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 154., 2010.6.18., 5. o.

4. A 423/2007/EK tanácsi rendelet IV. mellékletéhez az 532/2010/EU rendelettel az ENSZ 2010. június 9-i határozatai alapján hozzáadott természetes vagy jogi személyek, jogalanyok vagy szervezetek véleményezhetik jegyzékbe vételüket a Bizottságnak. Ezt a véleményt a következő címre kell elküldeni:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Felhívjuk az érintett természetes vagy jogi személyek, jogalanyok és szervezetek figyelmét arra a lehetőségre is, hogy az 532/2010/EU rendelettel szemben eljárást indíthatnak az Európai Unió Törvényszékénél az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkének negyedik és hatodik bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően.

6. Az 532/2010/EU rendelet által érintett természetes személyek személyes adatait a személyes adatok közösségi intézmények és szervezetek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 45/2001/EK rendelet⁽¹⁾ előírásaival összhangban kezelik. Bármilyen, például további információkra, illetve a 45/2001/EK rendelet értelmében vett jogok gyakorlására vonatkozó kérelmet a Bizottságnak kell elküldeni a fenti 4. pontban említett címre.

7. A szabályszerűség érdekében felhívjuk a IV. mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, jogalanyok és szervezetek figyelmét arra a lehetőségre, hogy kérelemmel fordulhatnak az érintett tagállam(ok)nak a 423/2007/EK rendelet III. mellékletében felsorolt weboldalakon feltüntetett illetékes hatóságaihoz arra vonatkozóan, hogy befagyasztott pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat használhassanak fel alapvető kiadások fedezése vagy különleges kifizetések teljesítése érdekében, a rendelet 10. cikkével vagy a rendelet 8. vagy 9. cikkében említett engedéllyel összhangban.

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU